

Bořetické *listy*

Červenec 2014
Číslo 2

1. stárek Marek Gajdošík
2. stárek Jakub Pazderka
3. sklepník Václav Bukovský

1. stárka Lenka Vojtěšková
2. stárka Kateřina Dufková
3. sklepnice Miluše Jakubcová

Fotogalerie

*Pouť ke sv. Anně**Pouť ke sv. Anně**Pouť ke sv. Anně**Pouť ke sv. Anně**Anne-Marie Lorencová zazpívala v Radošovcích**Vystoupení ženského pěveckého sboru Bořečanky v Radošovcích*

Fotogalerie

Pouť do Telče za rodákem děkanem J. Mainclem

Pouť do Telče za rodákem děkanem J. Mainclem

Den rodiny, koncert Pavla Helana

Den rodiny, sportovní soutěže

Buchtobraní a školní akademie

Buchtobraní a školní akademie

Fotogalerie

Absolventi ZŠ 2014

Atletické závody v ZŠ Kobyly – 4. a 5. třída

Beseda s MUDr. Barnášovou –
žurnalistický kroužek

Beseda s paní Lucíí Folerovou v mateřské škole

Den otevřených dveří v ZŠ a MŠ – ochutnávka
pomazánek ve školní jídelně

Flétničkový koncert v mateřské škole

Úvodník

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, vítám vás při druhém čtení Bořetických listů, které vycházejí v předvečer největšího kulturního svátku, našich tradičních hodů. Zvolení stárky a stárky pilně nacvičují na sóle polku, valčík, mazurku, třasák, zavádku a kdoví co ještě (taky jsme byli mladí ☺). Přeji Bořečákům, rodákům, turistům, stárkům, stárkám a celé chasce, aby vyšlo počasí, hojnou účast, aby hody byly jak jinak, než veselé a naše. Těším, se až zase uvidím ten dlouhý průvod do bořetického kroje oblečených dětí, dívek a chlapců.

Čtyři roky uběhly jako voda a volby do obecního zastupitelstva budou již za dva a půl měsíce 10.–11. října. To znamená, že do těchto voleb již další vydání Bořetických listů nevyjde. To ale není důvod, abychom polevili v přípravách na zvelebování obce. Ve svém úvodníku uvedu jen malou část investičních akcí, na které jsme v tomto roce získali dotace. Ostatní akce jsou popsány uvnitř BL. Již podruhé jsme byli úspěšní při podání

žádosti o dotaci na výměnu kotlů a zateplení kulturního domu. Celkové náklady přesáhnou 4 700 000 Kč. Současné kotle jsou již nevyhovující a mají velkou spotřebu plynu. Dotace jsme získali i na dětské hřiště v ulici Za bytovkami, které doplníme posilovacími prvky v hodnotě 300 000 Kč. Po osazení těchto posilovacích prvků hřiště oplotíme a budeme jej monitorovat bystrým okem, kamerou. Před nedávnem jsem dal podnět ke vzniku Spolku pro zachování bořetického kroje. Oslovení budou všichni, kteří se věnují vyšívaní, malování a všemu, co je s krojem spojeno. Budeme usilovat o to, aby se takto vytvořený spolek dohodl na vzhledu bořetického kroje, a navázal tak na jeho tradici. V průběhu příštího roku pořídí obec za dotační peníze kompostéry a zdarma je rozdá do každého domu. Do těchto kompostérů se bude ukládat biologicky rozložitelný odpad (posečená tráva, zbytky rostlin, pomulčované dřeviny, ale taky zbytky z domácností mimo živočišných zbytků). Několik domácností si již kompostér samo pořídilo a jsou s jejich funkcí spokojeni. Kompostér se postaví na zahradě do odlehlejšího zátiší a zápach se rozplyne. U popelnice systému občané namítají, že nemají kam nádobu v domě umístit a navíc v létě zavání. Proto jsme zvolili variantu kompostérů, navíc je tato varianta i levnější. A co se nepovedlo. Stavba bytů pro seniory. Zastupitelstvo obce neschválilo v dubnu koupit část Panského dvora na stavbu bytů pro seniory. Ale ne všechno vždy vyjde napoprvé.

Je určitě pořádek v obci vylepšovat a budovat tak, aby se nám v naší krásné obci žilo ještě lépe. Jsme rádi, že všechny spolky a sdružení v obci jsou činné. Rádi bychom vyhověli finančním požadavkům všech, jenže finanční prostředky obce jsou samozřejmě omezené.

Děkuji všem, kteří mě upozorní na různé nedostatky, ale i na nešvary některých spoluobčanů. Nezapomínejme, že k šťastnému životu neslouží jen hmotné statky, které jsou odhodláni někteří chránit za každou cenu. Ale k šťastnému životu patří vzájemná láska, porozumění, úcta a hlavně tolerance.

Podle ohlasů, které projevují někteří občané na adresu starosty, rady a zastupitelů usuzuji, že končící volební období bylo úspěšné a lze ho hodnotit kladně. Ta část, která by obec vedla lépe, se má možnost ozvat na každém veřejném zastupitelstvu obce, a vyjádřit tak svůj názor, jakým směrem se má obec vydat. Z ohlasů občanů usuzuji, že všichni zastupitelé, kteří chodili na zasedání, a tím pádem rozhodovali o budování obce, se můžou s hrdostí ohlédnout za vykonanou prací. Musím zdůraznit, že současní zastupitelé za čtyři roky své práce nevytvořili svým rozhodováním obci žádný nový finanční dluh.

Přeji všem občanům šťastný návrat ze zasloužené dovolené, příjemné prožití bořetických hodů a šťastnou ruku při podzimních volbách do obecního zastupitelstva.

Václav Surman
starosta

Zprávy z jednání orgánů obce

XXV. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice dne 15. 4. 2014

ZO schválilo:

ad 7a) Prodej pozemku p.č. 1151/3, o výměře 61 446 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, firmě EVT Stavby s.r.o., V Zahradkách 3, Svitavy, za cenu 41 Kč za 1 m² a za podmínku realizovaného předkupního práva a znění smlouvy

o převodu tohoto pozemku včetně podpisu této smlouvy.

ad 7b) Prodej části pozemku p.č. 2584/78, v k.ú. Bořetice, ve výměře zastavené domem č.p. 104, panu Janu Újezdskému, bytem Bořetice 462, za cenu 80 Kč za 1 m² zastavěného pozemku, cena 20 Kč za 1 m² nezastavěného pozemku, s tím, že veškeré náklady spojené s provedením kupní smlouvy včetně vyhotovení geometrického plánu,

- poplatku za vydání souhlasu k dělení pozemku, nákladů na sepsání smlouvy, poplatku za návrh na vklad a daň z převodu nemovitostí, vznikne-li obci daňová povinnost, hradí kupující. Zaměření odkupované části musí být přítomen zástupce obce.
- ad 8) Znění a podpis dodatku č. 3 ke Smlouvě o poskytování komplexních služeb v odpadovém hospodářství č. 0/8/2012 se společností Hantály a.s.
- ad 9) Rozpočtové opatření č. 1/2014 Obce Bořetice tak, jak bylo předneseno včetně doplnění částky 1 500 Kč na straně příjmů i výdajů (pokuta a náklady řízení, přestupkové komise) celkově tedy Rozpočtové opatření č. 1/2014 činí zvýšení na straně příjmů i výdajů 171 100 Kč.
- ad 9a) Kladný hospodářský výsledek Základní školy a Mateřské školy Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace, Bořetice č.p. 112, ve výši 32 368,55 Kč a jeho rozdělení do fondů příspěvkové organizace: 20 368,55 Kč do rezervního fondu a 12 000 Kč do fondu odměn.
- ad 10) Zprávu o výsledku řádné inventarizace majetku, pohledávek a závazků podle stavu ke dni 31. 12. 2013.
- ad 11b) Schválilo uvádění jmen u hlasování o jednotlivých bodech jednání zastupitelstva.

XXVI. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice dne 24. 6. 2014

ZO schválilo:

- ad 7) Prodej pozemku p.č. st. 1124, o výměře 1 m², v k.ú. Bořetice u Hustopečí, manželům Blance a Ladislavu Pazderkovým, bytem Bořetice č.p. 501 – za cenu 80 Kč za 1 m² s tím, že veškeré náklady spojené s převodem nemovitosti hradí kupující – zpracování geometrického plánu, sepsání kupní smlouvy, poplatek za návrh na vklad, poplatek za ověření podpisů, daň z převodu nemovitostí, vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost a za podmínky, že doloží před uzavřením smlouvy doklad o tom, že jsou vlastníky stavby na tomto pozemku.
- ad 8a) Odkoupení pozemku p.č. 243/71 o výměře 36 m², v k.ú. Bořetice u Hustopečí, od spoluvlastníků Anny Bečvářové, Heleny Stokláskové, Marie Výkrutové, Kataríny Hrankové, za cenu 20 Kč za 1 m² s tím, že veškeré náklady spojené s převodem nemovitosti – sepsání kupní smlouvy, vyhotovení geometrického plánu, poplatek za návrh na vklad, poplatek za ověření podpisu hradí obec, daň z převodu nemovitostí bude hrazena dle zákona, a dále schvaluje znění kupní smlouvy
- 8b) Odkoupení pozemků: p.č. 243/68, o výměře 38 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Pavlíny Šafránkové, Loupnická 3, Janov, Litvínov; p.č. 243/70, o výměře 18 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Lenky Haškovcové, Bořetice č.p. 366; p.č. 243/69, o výměře 43 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Štěpánky Zálešákové, Bořetice č.p. 345; p.č. 243/67, o výměře 42 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od pana Iva Procházky, Bořetice č.p. 436; p.č. 243/65, o výměře 56 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od paní Ivanky Hornákové, bytem Bořetice č.p. 310; p.č. 243/62, o výměře 64 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od pana Miroslava Kadlece, Bořetice č.p. 95; za cenu 20 Kč za 1 m² s tím, že veškeré náklady spojené s převodem nemovitostí včetně sepsání smlouvy, vyhotovení geometrického plánu, poplatku za návrh na vklad, hradí Obec Bořetice a současně schvaluje znění kupní smlouvy.
- ad 8 c) Výkup pozemků p.č. 243/63, p.č. 243/72, p.č. 243/73 a p.č. 243/4, vše k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Zemědělského družstva Bořetice, se sídlem Bořetice č.p. 445, za cenu 20 Kč za 1 m² s tím, že veškeré náklady spojené s převodem nemovitostí – sepsání kupní smlouvy, vyhotovení geometrického plánu, poplatek za návrh na vklad, poplatek za ověření podpisu hradí Obec Bořetice, daň z převodu nemovitostí bude hrazena dle zákona a dále schvaluje znění kupní smlouvy a podpis kupní smlouvy tak, jak byla předložena.
- ad 9) Zveřejnění záměru prodeje šrotovny a části pozemku p.č. 2184/1 v k.ú. Bořetice u Hustopečí, zastavěného touto stavbou, za cenu nejméně 154 100 Kč (dle znaleckého posudku).
- ad 9a) Přijetí daru, a to zemědělské stavby bez čísla popisného na pozemku p.č. st. 478, k.ú., Bořetice u Hustopečí (inv. č. 8 – ovčárny, zůstatková účetní cena 0 Kč), v k.ú. Bořetice u Hustopečí, s tím, že veškeré náklady spojené s převodem nemovitosti bude hradit obdarovaná Obec Bořetice – sepsání darovací smlouvy, poplatek za návrh na vklad, vyhotovení znaleckého posudku, poplatek za ověření podpisu, daň z převodu nemovitostí bude hrazena dle zákona, a dále souhlasí se zněním darovací smlouvy tak, jak byla předložena a s podpisem této smlouvy.
- ad 11) Znění smlouvy: „Smlouva o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů ev. č. 20/0304“ s firmou EKO-KOM, a.s., Praha 4 a podpis této smlouvy.
- ad 11b) Znění dodatku č. 1 ke Smlouvě o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů s firmou EKO-KOM, a.s., Praha 4 a podpis tohoto dodatku.
- ad 11c) Přílohu č. 1 Pověření – Zmocnění firmy Hantály a.s. Velké Pavlovice k plnění závazků obce Bořetice vyplývajících ze smlouvy „Smlouva o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů ev. č. 20/0304 s firmou EKO-KOM, a.s., Praha 4 a podpis této přílohy.
- ad 13) Výběrové řízení na akci „Inovace pro zkvalitnění výuky ZŠ a MŠ obce Bořetice“:
- ad 13a) Výběrové řízení na dodavatele nábytku a vybavení a schvaluje přidělení části B/zakázky vybranému uchazeči firmě C SYSTÉM CZ, a.s., Otakara Ševčíka 56, Brno, za celkovou nabídkovou cenu 814 880,55 Kč bez DPH, včetně schválení podpisu smlouvy o dílo s touto firmou.
- ad 13b) Výběrové řízení na dodavatele hudebních nástrojů včetně příslušenství a schvaluje přidělení části C zakázky vybranému uchazeči MUZIKANTIK.CZ Zbyněk Petržela, Nám. Svobody 35/1, Blansko, za celkovou nabídkovou cenu 72 145 Kč bez DPH, včetně schválení podpisu smlouvy o dílo s touto firmou.
- ad 13c) Výběrové řízení na dodavatele stavby víceúčelového hřiště a přidělení části A zakázky – výběrové řízení

- na dodavatele stavby víceúčelového hřiště firmě PRO-STAVBY a.s., Dědina 447, Otnice, za celkovou nabídkovou cenu 1 864 974 Kč bez DPH včetně schválení podpisu smlouvy o dílo s touto firmou.
- ad 13d) Výběrové řízení na dodavatele stavby stavební úpravy a přidělení části B zakázky – výběrové řízení na dodavatele stavby stavební úpravy firmě STAVOSPOL Znojmo, společnost s ručením omezeným, Bobšická 3545/12, Znojmo, za celkovou nabídkovou cenu 1 487 747 Kč bez DPH včetně schválení podpisu smlouvy o dílo s touto firmou.
- ad 14) Na základě rozhodnutí MŽP č BR 035/14 o poskytnutí finančních prostředků v rámci programu péče o krajinu v roce 2014 – podprogram pro zlepšení dochovaného přírodního a krajinného prostředí – příjem prostředků na akci „Ošetření památných stromů v Bořeticích“ – přijetí dotace ve výši 6 300 Kč.
- ad 15) Výběrové řízení na dodavatele stavby Oprava WC v I. poschodí staré budovy ZŠ a schválení přidělení zakázky firmě LIKOMSTAV, s.r.o., Na Rynku 198, Moravská Nová Ves, za cenu 234 803 Kč bez DPH a podpis smlouvy s touto vybranou firmou.
- ad 16) Výběrové řízení na dodavatele stavby „Rekonstrukce části hřbitovní zdi“ a schválení přidělení zakázky firmě LIKOMSTAV, s.r.o., Na Rynku 198, Moravská Nová Ves, za cenu 103 000 Kč bez DPH a podpis smlouvy s touto vybranou firmou.
- ad 17) Výběrové řízení na dodavatele administrace žádosti o dotaci na akci „Výstavba kanalizace a ČOV v obci Bořetice“ a schválení přidělení této zakázky firmě Ratifico s.r.o., Nad Rokoskou 2361/2a, Praha 8, v celkové ceně 190 000 Kč bez DPH a podpis smlouvy s touto vybranou firmou.
- ad 18a) Vnitřní směrnici č. 13 – schvalování účetní závěrky Obce Bořetice.
- ad 18b) Vnitřní směrnici č. 4 Obce Bořetice – směrnice pro účtování, oceňování a evidenci majetku, operativní evidence.
- ad 19) Smlouvu č. 13143576 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci OPŽP na akci „Partnerství – plocha pro setkávání: vegetační úpravy“, výše podpory je 7 732,10 Kč a schválilo podpis této smlouvy.
- ad 20) Účetní závěrku obce Bořetice za rok 2013 včetně příloh.
- ad 20a) Rozvaha.
- ad 20b) Výkaz zisku a ztráty.
- ad 20c) Příloha.
- ad 20d) Roční zpráva o provedení finanční kontroly.
- ad 20e) Zprávy veřejnosprávní kontroly přijaté dotace, v případě, že tato je k datu schválení účetní závěrky k dispozici.
- ad 20f) Zpráva z přezkumu hospodaření, pokud je k datu schvalování účetní závěrky k dispozici.
- ad 20g) Inventarizační zpráva.
- ad 20h) Doplňující informace vyžádané schvalujícím orgánem. O doplňující informace, které budou součástí schvalované účetní závěrky, požádá schvalující orgán předem.
- ad 21) Závěrečný účet obce Bořetice za rok 2013 takto: Zastupitelstvo obce Bořetice na svém zasedání konaném dne 24. června 2014 schválilo závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2013 vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením s výhradou a přijalo tato nápravná opatření ke zjištěným nedostatkům při přezkoumání hospodaření obce: Zastupitelstvo obce Bořetice ukládá panu starostovi, aby prováděl pravidelnou kontrolu účetnictví nejméně jednou měsíčně.
- ad 22) Rozpočtové opatření Obce Bořetice č. 2/2014, a to zvýšení na straně příjmů a výdajů v celkové výši 191 500 Kč.
- ad 23) Počet členů zastupitelstva obce Bořetice a počet členů Rady obce Bořetice pro volební období 2014–2018 – 15 členů Zastupitelstva obce Bořetice a z toho 5 členů Rady obce Bořetice.

XXVII. zasedání Zastupitelstva obce dne 17. 7. 2014

ZO schválilo:

- ad 3a) Revokaci usnesení k bodu 13e) z XXVI. Zasedání zastupitelstva obce Bořetice ze dne 24. 6. 2014 – Výběrové řízení na „Inovaci pro zkvalitnění výuky ZŠ a MŠ Bořetice obce Bořetice“ přidělení části A zakázky – víceúčelové hřiště firmě Prostavby a.s., Dědina 447, Otnice.
- ad 3b) Výběrové řízení na „Inovaci pro zkvalitnění výuky ZŠ a MŠ Bořetice obce Bořetice“ – přidělení části A zakázky – víceúčelové hřiště firmě Likomstav Morava, s.r.o., Na Rynku 198, Moravská Nová Ves, včetně schválení podpisu smlouvy o dílo s firmou Likomstav – za částku 2 047 560 Kč bez DPH.
- ad 4a) Zastupitelstvo si vyhrazuje schvalování výběrových řízení včetně schválení znění a podpisu smluv s vybranou firmou na akce v nabídkové ceně nad 1 mil. Kč bez DPH.
- ad 4b) Překlenovací úvěr u Komerční banky a podpis smlouvy s KB ve výši 3 500 000 Kč a se splatností k 30. 6. 2015 na akci „Inovace pro zkvalitnění výuky ZŠ a MŠ Bořetice“.
- ad 4c) Pronájem pozemků p.č. st. 408 a st. 479 v k. ú. Bořetice od Státního pozemkového úřadu.

Sestavila JUDr. Jana Zemánková

Žádost o vrácení

Žádám občana, který si v úterý 21. července na obecním dílenském dvoře vypůjčil elektromotor s oranžovou atypickou přírubou k darlingu, aby přírubu sundal a nenápadně ji položil za bránu sběrného dvoru. Za provedenou práci si může prodat do muzea onen 60 let starý elektromotor.

Petr Zemánek

Bilancování

A je to tady. Čtyři roky utekly jako voda a v podzimních volbách budeme opět rozhodovat, komu dáme důvěru, aby se v dalším volebním období podílel na rozhodování o věcech obecních.

Komunální volby jsou, na rozdíl od parlamentních, krajských či eurovoleb, to, čemu většina z nás rozumí, kandidáty osobně známe, a umíme se tak lépe rozhodnout, koho bychom rádi viděli zasedat v zastupitelstvu, které bude příští čtyři roky plnit více či méně naše představy o chodu věcí obecních.

Pamatuji už hodně zastupitelů, za kterými zůstala nesmazatelná stopa, a umím se rozpomenout i na ty, kteří žádnou stopu v dějinách obce nezanechali. Pracovala jsem se dvěma předsedy a dvěma starosty a věřte, že všichni čtyři věnovali obci všechno, co uměli a mohli, a obětovali svým funkcím 24 hodin denně včetně sobot a nedělí. Že to každý dělal svým způsobem, je jen dobře, protože jen tak se věci veřejné pohybují různými směry a život na venkově není fádni a jako přes kopírák. Jsem poslancem a zastupitelem od roku 1976 (s výjimkou jednoho volebního období), tedy přesně od roku, kdy jsem získala právo být volena. Jsem tedy

funkčně nejstarší zastupitel a pamětník rozhodování na obci a pracovala jsem za ty roky v dobrých i méně dobrých kolektivech. Protože jak známo – rozhodování zastupitelstva i rady je kolektivní, ať už se někomu zdá, že rozhoduje sám předseda nebo starosta.

Za ty roky vím, že mnozí kandidují do orgánu obce ze zistných důvodů, mají pocit, že budou u zdroje informací, které budou moci použít ke svému prospěchu. Takoví zastupitelé vydrží většinou pár let, a když zjistí, že není jednoduché přesvědčit kolektiv o potřebě rozhodnout ve prospěch individuálních nebo úzce skupinových zájmů, ztratí o další kandidaturu zájem. Nebo to voliči poznají a příště je už neosloví.

Jsou však i takoví zastupitelé a věřím, že je jich většina, kteří to myslí poctivě a k u prospěchu obce. Mnohdy ale pro svou vytíženost se zasedání a práce v orgánech i rozhodování nezúčastňují, a nemají tak na chod věcí obecních žádný vliv. I v končícím volebním období takoví zastupitelé v našich řadách jsou. Neměli odvahu nebo se nechtěli svého mandátu vzdát ve prospěch dalšího v řadě ze své volební strany, který by si na práci pro obec a občany udělal

čas a vykonával by ji zodpovědně. Záměrně nikoho nejmenuji, občané, kteří se zúčastňují zasedání zastupitelstva, vědí, o které zastupitele se jedná.

Do nadcházejících voleb přeji voličům, aby volili tou správnou rukou a do kolektivu nových zastupitelů zvolili ty, kteří se budou ze všech sil snažit, aby naše obec byla krásnější, kulturnější, bohatší, prostě aby se nám v Bořeticích dobře žilo, pracovalo i podnikalo. Abychom se ve volném čase mohli věnovat svým zálibám a koníčkům bez obav, že by některý zvolený člen zastupitelstva své funkce zneužíval k vlastnímu prospěchu nebo nerozumně prosazoval zájmy úzké skupiny proti zájmům obce. A od toho kolektivní rozhodování je. Zastupitelský orgán musí neustále oscilovat mezi tím, co by si přáli jeho voliči, a tím, na co má finance, případně, co je z centrálního pohledu podporováno třeba dotacemi a různými druhy pobídek.

Přeji nám voličům šťastnou ruku ve volbách. Volte srdcem i rozumem. Žádný kandidát ani zastupitel se nevydrží přetvařovat roky a brzy po volbách se ukáže, jestli jsme své zástupce zvolili dobře.

JUDr. Jana Zemánková

Obnova zeleně a alejí v Bořeticích

Obec dbá na to, aby občanům vytvářela co nejlepší podmínky pro život v obci. Výsadba zeleně je jednou z priorit obce.

V říjnu a začátkem listopadu obnovíme za pomoci dotačních prostředků zeleň v obci (intravilánu) a vysadíme stromořadí (v extravilánu) v celkové hodnotě 2 196 035 Kč.

Stromořadí budou dvě: První výsadba stromů započne na příjezdu do obce od Velkých Pavlovic. Vysazovat se započne od letadla, kolem vyježděné cesty, na straně od Járku směrem k V. Pavlovicím. Výsadba stromů bude ukončena v trati, kterou nazýváme Komárek. Stromy se budou vysazovat ve vzdálenosti 8 metrů od břehu Járka a v 10 metrů mezi sebou. Třímetrová zpevněná polní cesta povede 3 metry od břehu potoka. Toto stromořadí bude mít celkem 111 ks převážně ovocných stromů.

Výsadba druhé aleje povede kolem cesty směrem

k rybníku za Jedličkovým. Zde bude vysazeno celkem 62 stromů ve vzdálenosti 8 metrů od břehu Trkmanky a taktéž v desetimetrových rozestupech. Zpevněná polní cesta povede zase 3 metry od břehu potoka a bude taktéž široká 3 metry.

Obnova zeleně u autobusové zastávky: V tomto prostoru dojde k odstranění nevhodných dřevin (tují). V parčíku před zastávkou je navrženo kruhové odpočívadlo z kamenných šlapáků. Uprostřed bude dřevěná socha a po stranách budou lavičky. V zadní části za zastávkou bude podél chodníku vysazena alej sloupovitých kvetoucích třešní a živý plot z mochen.

Park u kostela: Bude lemován nízkým živým plotem z mochen, aby bylo zamezeno parkování vozidel a zároveň byly chráněny vzrostlé lípy. Okolo středové lípy je navržena kruhová lavice. Kolem hřbitovní zídky budou odstraněny přerostlé tújky, které se nahradí stínomilnou vegetací.

Farská zahrada: Je pojata jako léčivá, bylinková a užitková zahrada, plná plodů a květin vhodných k následnému využití jako řezaných květin pro výzdobu kostela. Důležitá je její funkce naučné zahrady, pro její návaznost na areál školy a školky. Ústředním prvkem bude moruše s kruhovou lavicí, jež je symbolem setkávání a jednoty. Po stranách zahrady budou keřové porosty plodících dřevin se zastoupením ovocných stromků. Ve volné travnaté ploše jsou komponovány oválné záhony vymezené vyplétanými ohrádkami z vrbového proutí s výsadbou bylin (levandule, šalvěj, dobromysl, meduňka, yzop a kostival). V severní části to budou víno, ostružiny, josty, rybíz, zimolez kamčatský, muchovník a rakytník. V jižní části se vysadí kdoulovce,

růže svrasklá a kvetoucí keře. Rostliny budou doplněny cedulkami se jmény rostlin.

Park u obecního úřadu a doprovodná zeleň kolem komunikace: Odstraněny budou přehoustlé keře a z objetí stromů se uvolní pamětní lípa. V blízkosti pamětní lípy bude informační cedulka, na které bude popsána její historie. Ústředním prvkem parku bude kruhová fontána s motivem bobule hroznu jako symbolu vinařské obce. Kolem bude kruhové posezení s dřevěnou lavicí. Po pravé straně vstupu na úřad bude vykácena bříza, jež je dutá, a vysadí se menší solitéry. Záhon podél chodníku bude dosazen kvetoucími keři a trvalkami, které kvetou na jaře a na podzim.

Václav Surman, starosta

Kupujete nemovitost? Pozor na dluhy!

Dluhy jsou bezesporu otázkou na pořadu dne. Říkáte si, že žádné dluhy nemáte a ty cizí Vás nezajímají? Měly by. Obzvláště v případě, kdy budete kupovat nějakou nemovitost.

Nenápadné, a o to víc záluďné ustanovení se totiž skrývá v § 1888 odst.2 nového občanského zákoníku.

Podle tohoto pravidla se má za to, že na nabyvatele přechází spolu s vlastnickým právem k nemovité věci také povinnost splatit úvěr, který zajišťuje zástavní právo na nemovitosti váznoucí.

Pokud tedy budete kupovat nemovitost, dobře si pohlíďte, aby na ní nevázlo zástavní právo. Existenci takového zástavního práva si můžete ověřit v aplikaci pro nahlížení do ka-

tastru nemovitostí na www.cuzk.cz, bližší informace se pak dozvíte z příslušného listu vlastnického (bez povšimnutí neponechávejte ani tzv. plomby, tedy dosud neukončená řízení).

Pokud už na kupované nemovitosti zástavní právo bude, ptejte se tedy, zda jde o zástavní právo zajišťující Váš úvěr na koupi nemovitosti nebo zástavní právo jiné, zajišťující například podnikatelský či jiný úvěr prodávajícího.

V druhém případě totiž nastoupí výše uváděné ustanovení občanského zákoníku a z prodávajícího na Vás přejde povinnost úvěr zaplatit.

Přejmout odpovědnost za zaplacení dluhu někoho jiného, zejména

pokud o tom nevíte, není určitě nic příjemného. Zákon naštěstí umožňuje tento účinek vyloučit. Formulace takového vyloučení může být různá. Postačovat bude například stručné uvedení, že kupující nepřebírá odpovědnost za zaplacení žádného dluhu prodávajícího.

Pro úplnost lze upozornit, že uvedené pravidlo neplatí jen ohledně koupě nemovitostí, ale také v případě bezúplatného nabývání, tedy například darování.

Nezbývá než dodat, že ačkoliv byl nový občanský zákoník zamýšlen jako více srozumitelný běžným lidem, pak zejména v případě tohoto ustanovení se tento záměr vůbec nepovedl.

Mgr. Petr Zemánek

Majetek nám pohlídají kamery

Protože se v obci množí případy drobného vandalismu a moderní doba má na hlídání majetku své metody, vedení obce se na základě podnětů občanů rozhodlo, že bude některá místa v obci hlídat bystrým okem kamer. I když to neděláme rádi a bude to stát nějakou korunu z obecní kasy, někteří, hlavně nudící se teenageři nás k tomuto kroku hlídání nutí. Za mých mladých časů se drobné prohřešky vyřešily v rodině provinilce ihned po návratu otce z práce. Většinou taková domluva trochu bolela, ale málokdy se minula účinkem. V dnešní době se od takovýchto domluv upustilo a stalo se moderním ze strany rodičů i provinilců přesunout důkazní břemeno na toho, kdo na nešvar poukazuje, se slovy dokáž, že to bylo zrovna tak a že ten můj mladý to provedl. V obci se již brzy objeví čtyři kamery. Kamery budou zatím hlídat tři místa v obci. Dětské hřiště v ulici U by-

tovek, autobusovou zastávku a hřbitov. Kamery budou vytipovaná místa hlídat ve dne i v noci. Záznamový systém bude na obecním úřadě a záznamy z kamer se budou archivovat. Takto pořízené záznamy se budou používat v souladu s předpisy o ochraně osobních údajů. Pořizovat a prohlížet záznamy o pohybu osob má svá přísná pravidla, která podléhají zákonu. Celý kamerový systém je připravován tak, že nebude problém současný počet kamer přesunout na jiná potřebná místa v obci, nebo rozšířit počet kamer až na patnáct kusů.

Věřím, že většině občanů obce nebude sledování určených míst vadit. Ne všem občanům bude tento systém kontroly příjemný. Určitě se najdou i kritici, ale je to moderní způsob, jak se s vandaly vypořádat. A věřím, že škodlíkům znepríjemníme jejich ničitelské aktivity.

Václav Surman, starosta

Bořetická škola bude jednou z nejmodernějších malých škol

Vedení obce si velmi dobře uvědomuje, že poskytnout našim potomkům kvalitní prostředí pro vzdělání je ta nejlepší investice do našich mladých.

Předkládám malou rekapitulaci investic do ZŠ a MŠ za posledních šest let. V roce 2008 proběhlo rozšíření (přístavba) MŠ v hodnotě 2 600 000 Kč, dětské hřiště určené pouze pro MŠ na dvoře nové školy v hodnotě 200 000 Kč, zateplení obou budov nové i staré školy v celkové částce 8 800 000 Kč. V roce 2011 jsme přístavbou na půdě staré školy vybudovali dvě nové moderní učebny v hodnotě 2 950 000 Kč. Investice do vybavení učeben a víceúčelového hřiště v letošním roce dosáhne 6 000 000 Kč, všechny investice jsou financovány převážně z dotace.

Co všechno se v budově staré školy do začátku školního roku 2014/2015 (přes prázdniny) vybuduje a zrekonstruuje? Z celého školního dvora bude víceúčelové hřiště s umělým povrchem, hřiště bude oplocené a osvětlené. Počítáme s tím, že hřiště bude v odpoledních hodinách přístupné veřejnosti. Rekonstrukcí projdou i obě WC v přízemí a v prvním patře staré školy. Ve třídách se sníží stropy, vymění podlahy a provede nové kvalitní osvětlení. V jedné ze tříd bude jazyková učebna. Třída bude vybavena interaktivním stolem a moderní technologií pro výuku jazy-

ků, zatím německého a anglického. Další třída bude sloužit pro hudební výuku. Vybavena bude moderním elektronickým klavírem, novým nábytkem a interaktivní tabulí. Třetí učebna bude sloužit výtvarné výchově. Bude vybavena novým nábytkem, umyvadly, sušáky na výkresy, interaktivní tabulí a dalšími prostředky potřebnými k výtvarné výchově. Ve staré škole máme celkem sedm učeben. Z toho dvě slouží jako družina. Dotace je účelová a je určena pouze ke zkvalitnění výuky, proto se tyto dvě učebny, které jsou určené pro potřeby družiny, nebudou rekonstruovat. Ale přesto jednu z družinových tříd vybavíme interaktivní tabulí, na kterou nám přispěl částkou 60 000 Kč soukromý sponzor.

Zavádění IT technologií do základních škol je trend, který se stává nutností. Klade velké nároky na kvalitu učitelského sboru, jak moderní technologie k výuce využijí. Je důležité, aby s moderními technologiemi učitelé i žáci pra-

covali. Protože dnešní technika nabízí obrovské možnosti při získávání informací a záleží jenom na nás, jak se naučíme s těmito informacemi pracovat a využívat je pro vzdělání našich nejmladších už od mateřské školy. Obec se snaží vytvářet co nejlepší podmínky a bude záležet na učitelích i rodičích, jak je využijí.

Václav Surman, starosta

Obec má na svých webových stránkách odkaz „Mapa závad“

Po otevření webových stránek obce jsme vlevo umístili odkaz „Mapa závad“. Tato aplikace by měla sloužit k tomu, že jednoduše označíte, a tím nahlásíte, co je potřeba v které části obce udělat.

Uvedu příklad: Na Tálkách před posledním domem, kde bydlí Cvingráfovi, nesevíjí pouliční světlo. Sednu k počítači, otevřu webové stránky obce Bořetice. Na titulní straně vlevo

je umístěn odkaz „Mapa závad“. Po rozkliknutí tohoto odkazu se objeví podrobná mapa celého katastru obce a i samotné obce. Takto zobrazená mapa se dá docela hodně zvětšit, takže najít přesně problémové místo a označit ho myší je velmi jednoduché. Vpravo se objeví kolonky formuláře, do kterého se vyplní předepsané údaje. Takto vyplněný formulář se odešle a obec je velmi rychle a jednoduše o závadě infor-

mována. Odstranění takto nahlášené závady se dá plynule a v krátkém čase vyřešit. K formuláři lze přiložit i foto závady. Padl i názor, aby hlášení závad bylo anonymní. Jsem ale proti, protože upozornit na záradu je spíše povinnost a hlavně na tom není nic anonymního. Dovedu si představit vtipálky, kteří si z nás budou anonymně dělat legraci. A kvůli tomu jsme to nedělali.

Václav Surman, starosta

Historické dokumenty obce k nahlédnutí

Na webu obce boretice.cz v levém seznamu kapitol klikněte na „Historické dokumenty“ a dostanete možnost podívat se do historie obce.

Zatím jsou k dispozici kroniky obce, kroniky školy, Seznam farníků Bořetických (z let 1897 až 1902), Katalog výstavy vín z roku 1937 a Svatební promluvy pronášené při svatbách kolem roku 1916 a později.

Další dokumenty jsou v přípravě.

Na tomto odkazu se můžete rovněž podívat, kterému stromu v Aleji věrozvěstů (od stavebnin na konec Hliníků) je patronem vaše dcera, syn, vnučka či vnuk. Alej byla vysazena s pomocí dětí ze školky a ze školy 29. dubna roku 2013 u příležitosti 1 150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu.

Obec má nového pomocníka – multifunkční zametací vůz

Zametací a kropicí vůz používáme již tři měsíce, ale hodnotit jeho přínos pro potřeby obce můžeme již teď. Vůz jsme pořídili za pomoci 90% dotace 2 301 840 Kč, obec ze svého rozpočtu přidala 255 760 Kč. Multifunkční vůz zatím budeme využívat třemi způsoby. Na bezprašné zametání, které budeme provádět dle skutečných potřeb. Zametat obec budeme na jaře před poutí a hody. Kropit, zalévat a na podzim sbírat, nebo odsávat spadané listí. Čtvrtou možnost přestavby na zametání sněhu z chodníků zhodnotíme až po zimě. Přestavba stroje ze zametání na kropení, nebo obráceně zabere dvěma pracovníkům cca 2 hodiny. Multifunkční vůz je již teď v těchto horkých

a extrémně suchých měsících nepostradatelným pomocníkem.

Chceme, aby obec byla co nejkrásnější, a protože do obce přijíždí stále více turistů, dbáme na výsadbu zeleně. Vysadili jsme zelené pásy na hlavní ulici, 24 závěsných květináčů na sloupech veřejného osvětlení s převislými muškáty, 200 stromů vysázených kolem cest v Kravích horách. Tato zeleň potřebuje v těchto horkých a extrémně suchých měsících neustále zalévat. Proto je náš nový pomocník s cisternou na 1 200 litrů vody pro nás již nepostradatelný. Stromy vysázené v loňském roce trpí velmi suchou loňskou zimou. Proto nově vysázené stro-

my musíme zalévat aspoň jednou týdně. Zelené pásy a ostrůvky na hlavní ulici dvakrát týdně. Závěsné květináče s převislými muškáty každý den. Další výsadbu zeleně připravujeme.

Václav Surman, starosta

Rekapitulace končícího volební období

Ve dnech 10. a 11. října tohoto roku proběhnou opět po čtyřech letech obecní volby.

Zastupitelé a funkcionáři obce mohou hodnotit svoji práci. Skládat účty voličům. A samozřejmě voliče informovat o tom, co by chtěli vytvořit v dalších čtyřech letech.

Vlastně jde o to, co by chtěli mít v obci nového jejich voliči. K tomu, aby mohli občané klást požadavky na léta 2014–2018, však musí především znát dobře, co se udělalo, na jaké akce je obec schopna sehnat prostředky i aktivní spoluobčany. Hlavně by si měli s chladným rozumem rozmyslet, kdo má na to, tato přání uskutečnit. Kdo bude umět pro obec tvořit, kdo bude chtít a hlavně, kdo si ty dlouhé čtyři roky udělá na tuto službu čas.

V neposlední řadě, kdo umí zůstat aktivním a zapojí se do činnosti, i když bude po volbách třeba v opozici a může být v zastupitelstvu obce přehlasován.

Občané obvykle jako první a hlavní hodnotí plnění slibů na poli budování, ty nejviditelnější akce. Vždyt opravené silnice a chodníky i hmotné zabezpečení výuky dětí patří k základním životním požadavkům.

Obec mohla budovat, protože byla úspěšná v získávání dotací. Přes

75 milionů dotací a ze svého přidala cca 12 milionů. Víc z obecního rozpočtu přidat nejde. Vybudovali jsme nové chodníky i s osázenými předzahrádkami, dva úseky cyklostezky, dvě dětská hřiště, záchytné parkoviště pod Kraví horou, inženýrské sítě a vozovku na nové ulici Pod bytovkami. Byly vysázeny dvě aleje stromů směrem ke sklepnímu areálu, a to za aktivní účasti dětí ze školy a školky, uspořádali jsme první sjezd rodáků a vydali první knihu „Bořetice v proměnách času“. Na půdě staré školy byly provedeny půdní vestavby, vznikly zde dvě moderní třídy + WC. O posilovací prvky jsme rozšířili dětské hřiště v ulici Pod bytovkami. Připravili jsme pozemky k výstavbě rodinných domů, stavět se započne na podzim příštího roku.

Zde je na místě připomenout, že ne všechno, co chceme, můžeme, protože dotační prostředky jsou striktně určené na specifické úseky života obcí. Jestliže jsou určeny například na dětská hřiště, nejsou už třeba určeny na nová veřejná osvětlení. Obec samozřejmě může nové osvětlení vybudovat, ale ze 100 % pak hradí náklady ze svého rozpočtu. Také Bořetice musely nakonec odmítnout dotaci pro zateplení budovy a výměny kotlů v kultur-

ním domě. Naše účast na akci ve výši 4 miliony korun by byla nad síly obce.

Nelze nezpomenout ani podíl obce na generální rekonstrukci silničního průtahu obcí a opravě železničního přejezdu.

Do úseku budovatelských akcí však patří i údržba zbudovaného. K údržbě máme přes 6 kilometrů chodníků a neustále se rozšiřující plochu veřejné zeleně. Z těchto důvodů byl zakoupen univerzální zametací vůz, který dokáže nejen odměst prach a sníh, ale také zalévat předzahrádky i květináče na stožárech. Cena 2,5 milionu korun včetně našich 250 000 Kč je jen relativně vysoká. Víc pracovníků obecního úřadu nám již stát nenabídne. Strojový park posílila dvounápravová sekačka trávy a křovin, která si poradí i s běžnými svahy.

V realizaci je velká akce opravy budov a zkvalitnění výuky ve škole a školce. Určité zpomalení padá na vrub ROP, který rozdělil 5milionovou akci na šest. O tři menší z nich nebyl mezi dodavateli dostatečný zájem a výběrová řízení se protahují.

Kromě této je připravena k realizaci alej od letadla do Komárku, úprava farské zahrady, zeleně před kostelem a autobusové zastávky a kolem kulturního domu.

Na hospodaření obce se téměř milionem korun podílí odpadové hospodářství. Přesto zatěžuje obecní rozpočet pouze minimální částkou. Za poslední čtyři roky doplácela obec maximálně 39 Kč na občana. Z těchto důvodů se pět let nezvyšuje pro občany poplatek a děti do šesti let jsou od placení poplatku osvobozeni.

Zejména v posledních dvou letech se objevují stížnosti, že na kulturní akce, třeba plesy, chodí málo lidí. Přesto na poli kulturním obec za okolními obcemi nezaostává, ba naopak máme nejvíce plesů v širokém okolí. Mimo akce vinařské turistiky, které jsou hlavně doménou SSRKH, se objevily i nové akce, jako například obrovský Spartan race. Nejde ani tak o pobavení se pohledem na brození závodníků bahnem Trkmanky, ale o možnost pro organizace a spolky nabídnout place-

né služby 11 000 závodníků, jejich doprovodu a divákům.

Další akce se rozšiřují. Běh za bořetickým burčákem má stále rostoucí účast závodníků. Loni nebyl vyhlášen jako Mistrovství republiky vytrvalců-veteránů. Přesto se zúčastnilo 124 závodníků a také 110 dětí a juniorů.

Některé akce tak nějak prošumí obecní veřejností, ale i na jejich přípravu musí obecní funkcionáři vynaložit nemalé úsilí. Nejde jen o to, připravit sál na tradiční buchtobraní se školní akademií, ale o tu dřinu se získáváním aktivních občanek – výrobkyň exponátů i s nácvikem vystoupení školáků a školčat.

Na závěr musím poděkovat zastupitelům, kteří svou účastí a hlasováním podpořili velké množství akcí, které se za čtyřleté volební období v obci uskutečnily. A co je ještě dů-

ležitě připomenout, že členové současného zastupitelstva hospodařili s finančními prostředky obce zodpovědně, rozpočet obce je každý rok vyrovnaný. To znamená, že za čtyři roky svého volebního období svým rozhodováním nevytvořili obci žádný úvěr či dluh.

Každý volič by si měl poslední čtyři roky zhodnotit sám a měl by i sám navrhnout. Aby se nestalo, že by navrhované programy sdružení kandidátů a stran nějakou sociální skupinu opomněly. Třeba rodiny s malými dětmi anebo rostoucí skupinu seniorů. Kromě pohledných staveb je přece účelem mít dostatek aktivních občanů. Těch, kteří nejen posoudí a pokritizují, ale i navrhnou a do realizace se zapojí.

Hodnoťte, posuzujte, navrhněte – pokud je na tyto aktivity ještě čas.

Václav Surman, starosta

Památný strom javor u barokní brány

Jde o jeden ze dvou památných, státem chráněných stromů v areálu kostela a hřbitova. O jeho stáří kolují dvě verze.

První hovoří o tom, že stáří nelze přesně určit, protože se zřejmě jedná o nálet.

Druhá verze hovoří (jasně) o zasazení (v dubnu) v roce 1935.

Pro druhou verzi byly nyní získány upřesňující informace.

Ti úplně nejstarší občané ještě pamatují památné mistrovství světa v kopané v roce 1934 v Římě. A my mladší, sportovně založení, víme, že naše slavné národní mužstvo se na něm dostalo do finále a tam prohrálo jen díky hrubému viditelnému nadřování sudího Italům. Diktátor Mussolini by nemohl přenést přes srdce, kdyby fotbalová velmoc Itálie měla prohrát s fotbalovým trpaslíkem. Dodnes díky tomuto mistrovství vědí zácci, kteří už dokáží pobíhat po velkém hřišti, kdo to byli Plánička, Puč, Nejedlý či Ženišek. I kdo to byl Pepi Bican. Tento dosud nepřekonaný rekordman v počtu vstřelených gólů na celém světě byl v té době ale Rakušák a také tuto zemi reprezentoval.

Tehdejší bořetičtí kluci, z nichž dnes žije už jen pan Cyril Lebeda, byli také fotbaloví nadšenci. Na jaře následujícího roku se rozdělili do tří „národních družstev“ a sváděli lité boje na plácku v místě dnešního parku u kostela. Do svých mužstev tehdy nepustili nikoho jiného, než ročník narození 1923.

Pan Lebeda už si vzpomněl jen na některé nejslavnější aktéry tohoto (bořetického) mistrovství. Brankáře

Pláničku, který se tehdy v Římě přetahoval o místo nejlepšího brankáře se slavným Španělem Zamorou, před kostelem představoval Jaroslav Šafránek. A nejlepšího střelce mistrovství světa v Římě, Nejedlého, který dal sedm z československých devíti gólů, představoval on sám. Kromě nich reprezentovali naši republiku před bořetickým kostelem ještě Oldřich Lůbal, coby reprezentant Puč, a Ladislav Kovář, coby slavný hráč Ženišek. Za tehdejší mistry světa Itálii hráli pod naším kostelem Antonín Kubík, František Šafránek a Jaroslav Vrbovský. Z „reprezentantů“ Německa si pan Lebeda vzpomněl jen na Oldřicha Dufka.

V době jejich lých fotbalových bojů sadil kostelník Metoděj Vyhňák před velikonočními svátky hned po 1. dubnu podél zdi u kostela lípy a javory. Náš očitý svědek popsal, že mu zbyly dva stromky. Javor a lípa. Lípu zasadil po pravé straně barokní brány a javor poslal zasadit po levé straně brány svého syna. Toho pak ještě poslal jámu opravit, protože byla mělká.

Pak zašel kostelník mezi naše, německé a italské „reprezentanty“ a důrazně jim připomínal, že při tom svém fotbale nesmí zlomit ani jediný stromek.

Takové necitlivé přerušení slavného fotbalového klání si musí každý správný kluk dlouho pamatovat. Zejména když hráli jedno z prvních utkání s opravdovým zmenšeným fotbalovým míčem a ne s hadrákem (míč přinesl Láďa Kovář, který představoval reprezentanta ČSR).

Z výše popsanych důvodů je zřejmé, že rok výsadby pro náš památný strom je určený dobře.

Sepsal Petr Zemánek

Kravihorci mají nový konzulát

Vinaři Kravihorské republiky mají nový konzulát ve federativní republice Švýcarsko. V pátek byla na Kraví hoře jmenována také nová konzulka pro tuto zemi, paní Helena Sigrist, která převzala diplomatický

pas, jmenovací dekret a zřizovací listinu konzulátu z rukou emeritního prezidenta KHR nafurt Václava Petráska – rytíře vína. Jako svědci tohoto slavnostního aktu byli tři rytíři Královského řádu rytířů vína sv.

Urbana. Nová konzulka si pak prohlédla sklepy pod Kraví horou a poté v sídle prezidenta a vlády provedla seznámení přítomných se zemí, kde bude zastupovat zájmy Kravihorců.

Václav Petrásek

Nová ulice kravihorských sklepů

Před pár lety, když se pořizovala nová změna územního plánu Bořetic, dostala se do něj i nová ulice sklepů, o které se již uvažuje dlouho. V jedné z nejlepších vinorodných tratí, pod středověkým názvem Hora nad louky, dnes zvaná Kopce si začal kopat první sklep úřadující prezident KHR pan Ing. Stanislav Novák. Sklep, provozní prostory a penzion byly otevřeny před státním svátkem republiky na konci května. „Hora“ byl název pro viničnou trať, ať je na rovině, nebo v kopci. „Nad louky“ proto, že pod tímto svahem se až do roku 1835 rozkládal velký, ale mělký panský rybník, který měl v období sucha jen málo vody a část dna byla využívána jako louky a pastviny.

V Bořeticích bylo těchto viničních tratí označovaných jako „hory“ několik – Kraví hory (horní a dolní), Hora Bočky, Hora Dlouhý toufar a již zmíněná Hora nad louky.

Pan Novák při stavebních pracích našel velký balvan pískovce a rozhodl se spolu s vládou KHR osadit tento kámen na začátek této uvažované nové ulice sklepů. Nechal vyrobit pamětní desku u našeho dvorního kameníka pana Čecha z Moravského Žižkova a v den oslav státního svátku a Dnu otevřených sklepů byl při zahájení oslav na Vinckově náměstí, provázené výstřely z děla, slavnostně poklepán celou vládou KHR. Nebyl poléván vínem, neboť se nevědělo, jak by to na něj působilo, ale každý

ministr před poklepáním upil doušek vína a na kámen pak dýchnul. Pamětní deska bude umístěna na již osazený kámen.

V poslední době se i přes stavební uzávěru staví v areálu sklepů pod Kravíma horama, mezi historickými sklepy, neuvěřitelně zhůvěřilosti. Tomu vláda této samozvané republiky chtěla zabránit, neboť nemáme (jako Vrvice) regulační plán pro výstavbu nebo alespoň regulativy v územním plánu. Proto jsme požádali obec, aby nechala vypracovat studii zástavby v této nové lokalitě sklepů. Bylo nám odpovězeno, že obec má jiné priority, a proto nenechá studii vypracovat.

Václav Petrásek

Velká moc slova

Slovo má velkou moc. Je přirovnáváno k bumerangu australských domorodců. Slovo jako bumerang opustí ústa člověka a míří k posluchačům, ale také se k nám vrací jako bumerang. Některé bumerang raní, jiné donutí se zamyslet. Jeden takový přistál dneska na mé hlavě. Poslední jednání obecního zastupitelstva tento týden v Bořeticích bylo mírně řečeno vzrušené. Tolik křiku při řešení jednoho problému jsem za 24 let v zastupitelstvu ještě neslyšel. Kritika stavebníka za stavbu domu s garáží mezi nejstarší částí sklepů, projektanta, co to nakreslil, porušování stavební uzávěry a prý lhaní starosty z úst dvou sousedů stavby bylo infarktové. Nejhorší je, že měli skoro ve všem pravdu a asi tento spor ještě nekončí, neboť padlo jméno Josefa Klímy z TV Nova.

A tehdy vyletěl první bumerang od rozčileného kritika, který mířil na hlavy „rychlé roty“. Druhý jsem vypustil já při obhajobě pracovníků této „rychlé roty“ při hlasování o opravě před rokem větrem zbourané části hřbitovní zídky, kdy se hlasovalo o vybraném dodavateli této stavby (30 metrů zídky) za cenu vyšší než 130 000 Kč. Celý večer se mluvilo o tom, jak musíme šetřit na megalomanské plány, když máme ještě dluhy. To jsem již nevydržel a vypustil svůj bumerang. Neustále sleduji práci

zaměstnanců obce při stavebních pracích pro obec, které provádějí za mizerný plat, a musím konstatovat, že si vedou velmi dobře. Tehdy jsem se přihlásil se svým názorem a s velkou nadsázkou jsem prohlásil: „Tito ‚blběčkové‘, jak jim dnes říkáte, by tuto práci provedli rychle, kvalitně a za zlomek ceny, kterou jsme dnes odhlasovali.“ Někteří zastupitelé poznali, že se jedná v oslovení o nadsázku, některým jsem to musel vysvětlit. Pak teprve oznámil starosta, že zídka má být v délce cca 100 metrů zbořena a nahrazena betonovými panely, které nahradí bílé cihly v části oplocení hřbitova. Tím se poruší projektantům architektonický záměr, s nímž pracoval před mnoha desítkami let, a beton bude v opravené části rušivým prvkem.

Ale tím to však neskončilo. Druhý den ráno starosta oznámil to slovo celé naší „rychlé rotě“ a já jsem si to od nich pořádně schytl i přes to, že jsem se jich zastal a chválil jejich práci. Jeden z nich mě dokonce přál, ať mě klepne „pepka“, jak jeho mamku.

Tak tedy, vážení čtenáři, pozor na slova, jsou velmi nebezpečnou zbraní a nedají se vrátit. Tak se mně zdá, že do Bořetic přišel již předvolební boj.

Václav Petrásek

Dění v naší farnosti

V jarních měsících a počátkem léta se kromě bohoslužeb a tradičních slavností, jako bylo květnové první svaté přijímání šesti dětí ze třetí třídy, nabízela řada dalších aktivit.

O svátku sv. Josefa (Dělníka) 1. května, se pro zaměstnané lidi podařilo zorganizovat pouť do Telče. Do tohoto historického města jsme samozřejmě zamířili především proto, že v něm vykonává úřad děkana náš rodák P. Josef Maincl. Ochotně nám ukázal faru a kostely, které má ve své správě. Většina z nás také vyšlapala schody na dobře udržovanou a bezpečnou věž, odkud se nám ukázal skvostný pohled na město. Na 26. červen pak náš pan farář P. Andrzej Wąsowicz spolu s Veronikou Novákovou naplánovali každoroční oblíbenou pouť seniorů, kteří spolu s kobylskými a vrbeckými farníky vyjeli tentokrát do Blatnice pod Sv. Antonínkem, dále navštívili dominikánský klášter v Uherském Brodě, poutní místo Provodov a mariánské poutní místo s klášterem karmelitánek Štípu.

O dalším státním svátku 8. května se několik bořečáků přidalo k poutníkům do Žarošic. Jednalo se už o desátý ročník osmnáctikilometrové cesty, na kterou v doprovodu kněží vyráží z kobylského kostela kolem stovky pěších poutníků. V názvu této pouti bývá uvedeno, že je to pouť pro mládež, ale jedná se pravděpodobně o lidi „mladé duchem“, protože věkový rozptyl je od batolat až po tetičky, které překročily osmdesátku. Letos se účastnilo nebyvalé množství dětí v kočárcích. Klobouk dolů před těmi, kteří kočárky tlačili v kopci z Brumovic do Krumvíře. Navzdory tomu vypadali všichni při zastávce na občerstvení v Krumvíři u Nováků spokojeni a veselí. V Žarošicích, kde nás vždy přivítá i náš bývalý duchovní správce P. Josef Večeřa, bývá pak pro nás na tomto mariánském poutním místě sloužena mše svatá.

Na neděli 18. května jsme za pomoci obce, školy a hasičů slavili Den rodiny. Doprovodným programem byl koncert písničkáře Pavla Helana. Dá se říct, že odpoledne se opravdu

vydařilo, přestože počasí nám do poslední chvíle moc nepřálo. Několik předcházejících dní pršelo jako z konve. Ale díky ochotě a vynalézavosti pořadatelů a pana starosty Václava Surmana, který nechal postavit na sóle stany, se nám podařilo všechny hry a sportovní disciplíny nacpat pod stany a do kulturního domu. Z luku například se překvapivě dobře střílelo ve sklepě pod KD, na chůdách nebo s hasičskou hadicí se zase pro jistotu startovalo pod stříškou. Zaregistrovaných bylo 31 rodinných týmů. Ten nejpočetnější měl 9 členů, za což byl odměněn jednou ze tří hlavních cen. Prvotní motivací pro naši místní oslavu bylo to, že se v roce 2014 na rodinu upírá pozornost celého světa. Především slavíme dvacáté výročí Roku rodiny, který vyhlásilo OSN. K motto „Fandíme rodině“ se připojil i Jihomoravský kraj, který letos zřizuje několik akcí se zaměřením na rodinu. Také naše diecéze, ale i celá církev, se ve větším rozsahu zabývá rodinou. V konstituci *Gaudium et spes* se zdůrazňuje důstojnost rodiny, kde se „stýkají různé generace a vzájemně si pomáhají získat vyspělejší moudrost a sladit lidská práva s ostatními požadavky společenského života“. A protože současná doba přináší do života rodin spousty problémů, svolává papež František na letošní a příští rok také synodu o rodině. Více na: <http://www.boretice-farnost.cz/papez-frantisek-pripravuje-na-rok-2014-synodu-o-rodine>.

Letošní poutní mši svatou ke sv. Anně celebroul Mons. Mgr. Josef Zouhar, děkan a farář v Hodoníně, prezident Diecézní charity v Brně. Narodil se 8. 10. 1943 v Senetářově a po ukončení Teologické fakulty v Litoměřicích 1968 sloužil v Jedovnicích, v Moravské Nové Vsi, ve Ždánicích, v Lovčicích u Kyjova a od roku 1989 je farářem v Hodoníně. Je členem Kněžské rady (nejvyšší poradní orgán biskupa), členem Sboru poradců a prezidentem Diecézní charity Brno a držitelem titulu Osobnost města Hodonína.

K jeho přiblížení čtenáři může posloužit část rozhovoru, který s panem děkanem při příležitosti Noci kostelů v Bořeticích 1. 6. 2012 udělala Lenka Kuchyňková:

Jste prezidentem České katolické charity, co tato funkce obnáší?

Mým úkolem je, aby práce charity zůstala na poli církevním, čili aby se neproměnila např. v podnikání. Jsem v této oblasti působení taková prodloužená ruka pana biskupa. Dohlížím, aby bylo postaráno o klienty, věřící zaměstnance, aby jim byl umožněn přístup ke svátostem. Všude, kde žijí lidé, vzniká i napětí, takže mým úkolem je též urovnávat spory a stížnosti. Vrcholnými orgány jsou rada charity a kontrolní rada. Rada charity je složena z ředitele a devíti lidí, kteří mu pomáhají, radí, co by se mělo dělat, motivovat pracovníky, jelikož v této oblasti jsou nízké platy, jde spíš o nadšení lidí, např. je u nás zaměstnán bývalý ředitel banky, který už byl zavalen tržní ekonomikou, a tak šel pracovat do charity. Kontrolní radu charity zastupují tři odborníci spolu s biskupem, kteří kontrolují činnost charity. Kdokoli (veřejnost, zaměstnanci) se může obrátit na tuto radu o pomoc.

Několik polských kněží začínalo své působení ve vaší farnosti, jak jste jim pomáhal zorientovat se v cizím prostředí?

Nejdříve jsem jim přiblížil české prostředí. Našel jsem jim učitele češtiny (např. Poláci nevyslovují souhlásku H). Dále jsem jim přibližoval pastorační, jak odsloužit mši v češtině, jak si nachystat kázání. Hodně jsme diskutovali u snídaně, u večere. Samozřejmě se z nás za dobu pobytu stali kamarádi, takže, i když odešli do svých farností, dále se navštěvujeme. Někdy jsou z praxe v českých farnostech překvapení. V Polsku je církev masová, spontánní, účastní se plno dětí. Například jeden pan farář mi vyprávěl, jak vstávali o půl šesté na náboženství, které učili od 8 do 14, čili strávili spoustu hodin vyučováním náboženství.

M. Michalová

Vysoká americká daň

Jmenuji se Marek Herůfek, je mi 24 let, studuji technickou vysokou školu, mám rád tenis, folklor a jsem snílek.

Naskytl se mi příležitost vycestovat s podporou mojí univerzity do Spojených států amerických na pracovní-studijní stáž. Za Atlantický oceán, kde si lidé o České republice myslí, že je součástí Ruska, Brno je vesnice blízko u Prahy a české holky a pivo jsou nejlepší na světě. Což je pravda.

Vše začalo asi před dvěma lety na bořeckých hodech, u stánku na pivo. Já, oděn v bořeckém kroji, v krvi kolují ampéry ze slivovice, vína, fernetu, piva... prostě mám draka, jak se sluší a patří v první hodovní den. Zde promlouvám ke dvěma Američankám odněkud z Oklahomy a Ohia. Mezitím se na hodech jiný mladý Američan nudí, protože si nemá s kým popovídat. Všiml si mě můj současný hostitel, Václav. vzdal čekání na pivo a šel říct synovi, že tam nějaký mladý Bořečák, sice nalitej jak váza, umí celkem obstojně anglicky. S Václavem juniorem jsem se skamarádil ihned. Ono, na hodech, kde je na každém rohu víno a dobrá nálada, to není zase tak těžké. Pak už to šlo ráz naráz. Nabídka na spolupráci v Americe prostřednictvím stavební fakulty VUT v Brně, vytvoření životopisu, vízové formality, nákup letenky a sbohem, sladký domove.

Už sedím v letadle, ale připadám si jako v autobusu Student Agency – přede mnou obrazovka s filmy, podává se jídlo a pití v ceně jízdného... jen jsme zatraceně vysoko v oblacích. Přistání proběhlo bez jakýchkoli problémů. „Next!“ volá na mě afroamerická úřednice. Jsem na letišti JFK v New Yorku. Sice v Bořeticích také disponujeme letišťem, tohle je přece jen chlup větší. Na imigračním oddělení mi položí pár otázek a sejmou otisky prstů. Jsem trochu nervózní, když se jim nebudu líbit, můžou mě poslat bez udání důvodu domů. Úřednice mi vrací pas, chvíli se na mě kouká... asi si říká, proč mám tak velkou kotrbu... a zakřičí po kolikáté už dnes: „Next!“. Cesta je volná. Projdu dveřmi a jsem ve Státech. Václav stojí se synem u východu. Nakládám kufr do auta. Projíždíme New Yorkem po nové čtyřproudé dálnici. Míjíme tenisový stánek Flushing Meadows (dějiště US open), baseballový stadion NY Yankees, Manhattan, a najednou se před námi objeví most George Washingtona, tyčící se nad řekou Hudson. Čtyři ocelové spletnice, každý široký více než metr, přenáší

zatížení visutého mostu, dlouhého 1,5 kilometru a výšce pilonů 65 metrů. Neskutečný zážitek.

Opouštíme New York a vjíždíme do New Jersey. Jarda Jágr tady už beztak někde trénuje. Musím ho pozvat na naše hody, po pár sedmičkách bude mět brusle jak nikdy! A kdyby mu to moc nejelo... tak to přebrousíme slivoviců! Hodovní třídní soustředění se tomu jeho šmrdlání na ledě nemůže zdaleka rovnat!

Jedeme stále po dálnici, která navazuje na další dálnici a ta na další dálnici. A tahle dálnice vede na dálnici do kanadského Montrealu. „Viděl jsi ji?“, ptá se Václav. Vykulím oči a pokrčím rameny, že nevím, co jsem měl vidět. „U kraje přes silnici želva!“ Ještě mě tady prý můžou překvapit medvědi, srnky, veverka, mývalové, skunk a virginský jelen.

Cestou míjíme nekonečné lesy, řeky, jezera a hory. Po asi hodině a půl sjíždíme exitem 119 do města Middletown. Zastavujeme se na jídlo ve vyhlášené hamburgerně FIVE GUYS (pět týpků). Lepší burger jsem v životě nejedl. Kolem mě procházejí děti s kelímky velikosti půl galonu (= 1,8 litru). „Mekáč je mnohem levnější, ale kvalita je opravdu špatná a jí tam většinou přistěhovalci,“ říká mi junior. Zbývá se jen ubytovat a hurá do práce!

Co mě tady nejvíce překvapilo, je krásná příroda. Pokud nežijete ve městě, bydlí se zde na samotě lesoparkovitým stylem, sousedy prakticky neznáte, protože váš pozemek má více než hektar. Noc vám zpřijemňují tisíce světlušek.

Platy jsou zde extrémně rozdílné, proto je tu řada sociálních vrstev. Ty jsou od sebe „přirozeně“ odděleny na základě daňové politiky pro určité lokality. Zjednodušeně řečeno, špičkový doktor na Long Islandu nebude bydlet vedle mexického dělníka, a to kvůli výši domovních a školních daní. Daň z nemovitosti je spjatá s vyšší bezpečností, kvalitou škol, úpravou parků a podobně. V Americe se také platí daleko vyšší daně z příjmu než v České republice, přitom v tom žádné zdravotní a sociální pojištění není.

Školní a domovní daň je v řádu desítek tisíc dolarů ročně.

Obce nedostávají od státu ani cent. Že Evropská unie podporuje podnikatele? Na tohle v USA zapomeňte... Nemáš práci? Tvůj problém, snaž se. O cenách u doktora ani nemluvě. Při vstupu na cizí pozemek riskujete život, za předjetí školního autobusu zase papíry. Tahle země prostě

není pro žádný ořezávátka.

Přes tohle všechno zde panuje všeobecně dobrá nálada. Nikdo si nestěžuje, každý je na vás milý, ať je to dělník na stavbě, nebo investor s obrovským jměním. Pracuje se opravdu tvrdě šest dní v týdnu. Pracovní sílu tvoří obyvatelé Střední a Jižní Ameriky, většina je z Mexika, Kolumbie, Brazílie a Argentiny. Přišli do Ameriky splnit si svůj sen a jsou většinou rádi za minimální mzdu. Většinou jsou tu nelegálně. Typický Američan je tak trochu zdegenerovaný. V marketech mají mobilní vozíky, aby náhodou neshodili nějakou kalorií. Na druhou stranu, Amerika si zakládá na nejmodernějších technologiích, zvou si sem nejtalentovanější studenty, z nich vychovávají nejlepší vědce na světě. Investují do vývoje ve všech sférách. Nejenom obézní lidé jsou ale ve státě New York, ten je obklopen cyklostezkami a sportovců je tady požehnaně.

Největší daň jsem ale přeci jen zaplatil já. Musím oželeť pátý grandslam sezony – bořecký tenisový turnaj BIG HEAD OPEN s hvězdami budoucnosti, jako jsou Michal „Federer“ Bureš, Jiří „Nadal“ Kuchyňka, Milan „Djoković“ Herúfek a spousta dalších. A především vynechám

akci mému srdci nejmilejší – bořecké hody. Letos stárkují mladí šohaji, který jsme draftovali už nějaký ten pátek zpátky! A jsem si jistý, že to zvládnou s bravurou. Měli přece nejlepší krojový mentory! Tak jim všichni pomáhejte a hody si užijte! Do Ameriky přijíždí další bořecká posila, Honza Machač.

Hodový plakát se strýčkem Samem v kroji, graficky zpracovaný Míšou Glózovou, které bych tímto chtěl moc poděkovat, vyvěsíme všichni tři rodilí Bořečáci v českém domě v New Yorku, bývalém bydlišti Antonína Dvořáka, a dále v české restauraci Koliba. Jejich svíčková je dobrá, ale moje mamka ji má stejně nejlepší!

Proč jsem napsal tento článek? Chtěl jsem odstranit nějaké mýty, které si možná o Americe myslíte. Jsou to čistě jen mé dojmy a pocity, nabyté za měsíc pobytu. Vše bych shrnul do jedné věty – Amerika je země extrémů.

Závěrem bych chtěl pozdravit nejbližší rodinu a přátele, které jsem na tři měsíce opustil. A poděkovat Václavovi za šanci podívat se do světa.

Opatrujte se a vzpomínejte na mě v dobrém.

Marek Herúfek

Bořetice v souvislostech?

Bořetice byly ve vzdálené minulosti celkem bezvýznamnou osadou s malým počtem obyvatel a tomu odpovídala i zemědělsky užívaná půda. Svědčí o tom i skutečnost, že obec Bořetice marně hledáme na některých starých mapách, i když víme i z písemných pramenů, že již existovaly. Vzdušnou čarou jsme vzdáleni asi 20 kilometrů od řeky Moravy, také od míst, kde se možná odehrála „zvláštní válka Marca Aurelia“.

V 90. letech JZD zorganizovalo zájezd do Azerbajdžánu a v programu byla i návštěva kláštera vyznavačů ohně. Z prasklin v zemi zde unikalo hořící metan, a vytvářel tak „věčný oheň“. Tam jsem si uvědomil, že tak to asi před tisícem a více lety vypadalo i u nás na jižní Moravě.

Když se sloučila v polovině 80. let zemědělská družstva, řešil se problém s pěstováním zeleniny pro tehdejší dvě Fruty v Lednici a Podivíně. Také se řešilo, jak a kde se bude pěstovat přísada. V malých družstvech se přísada pěstovala primitivně v pařeništích. Rozhodlo se, že k tomu účelu bude utvořen nový skleníkový závod v Tvrdonicích při společném zemědělském podniku Jižní Morava Velké Bílovice. K tomu účelu se hle-

dal způsob neekonomičtějšího vytápění těchto skleníků. Uvažovalo se, že se využijí horké prameny objevené v Lanžhotě. Zde ale byl problém, co s využitou zchlazenou vodou, protože svým složením ji nebylo možné vypouštět do přírody a řeky Moravy. Projektanti řešili možnost tlakem tuto vodu vracet zpět do země. Problém byl i s rizikem zanášení topicích rozvodů vysráženými solemi. Pak někoho napadlo, že se buduje obrovská kompresorová stanice na tlacení plynu v plynovodu Družba a tlacení plynu do podzemního zásobníku, kompresory se musí chladit vodou, čímž vzniká mnoho odpadového tepla, které by se dalo využít. Od té doby se toto teplo v těchto sklenicích využívá. Tak jsem se také seznámil, jak funguje jeden z největších podzemních zásobníků plynu, možná v Evropě, a jak to bylo se zemním plynem u nás na jižní Moravě v daleké minulost.

První zmínky o Moravě zapsali Římané. V letech 55 až 116 našeho letopočtu píše římský historik Publius Cornelius, že Moravou prochází Hercinský les, a to ve svém etnografickém spise Germánia. Ale předtím ve své zprávě Gaia Plinia podává snad první písemný do-

klad o řece Moravě. Bylo to zhruba v letech 23 až 24 našeho letopočtu. V díle Klaudia Ptolemania v polovině 2. století je zeměpisný obraz Moravy zpracován podrobněji než zeměpisný obraz Čech. Dalších tisíc let až po kronikáře Kosmase (1056–1125) je písemných informací velmi málo. Podle kronikáře Kosmase byla východní polovina Moravy lesnatá a říčnatá, vhodná k lovu a rybolovu. Druhá část polnatá a úrodná. Za řekou Moravou byly smíšené lesy, zatímco západně od řeky Moravy byly jen listnaté lesy. Tak tomu bylo asi i u nás. V západní polovině Moravy jsou doložena jména vesnic již v 11. století, kdežto na východ od řeky Moravy se jména obcí objevují až ve 12. století. Rovněž v oblasti Dyjskosvrateckého úvalu se jména obcí objevují již v 11. století. Hlavní podíl na kolonizaci tohoto našeho území mají kláštery (Rajhrad 1048, Vyšehrad 1204 apod.). Vraťme se však k Římanům. Okolo roku 161 n. l. zemřel římský císař Antonius Pius. Svou říši odkázal adoptivnímu synovi Marcu Aureliovi. Tehdy, jak se píše, zaútočili na Řím Barbaři. Marcus se pokusil dobýt pohraniční oblasti Kvádů a Markomanů, což

byly germánské kmeny na Moravě a v české kotlině. Složitost doby nastiňují texty Skriptores historie Augustae: „Z markomanské války byl takový strach, že Marcus Aurelius musel povolát ze všech stran kněze, očišťovat Řím oběťmi všeho druhu, zdržav se tak ve válečném tažení, slavil podle římského obřadu „hoštění bohů“ po sedm dní. S Germány ale válčil šťastně. Sám vedl zvláštní válku, ale takovou, jakou do té doby nikdo nepamatoval.“

O místě jedné z rozhodujících bitev se vedou spory. Ví se, že se odehrála se mezi řekou Moravou a řekou Cusus. Co to byla za řeku, se přesně neví. Moravští patrioté jsou přesvědčeni, že se jedná o Kyjovku. Hovoří pro to celá řada argumentů vysvětlujících „pomoc bohů“ při vítězství Macka Aurelia. (Slováci zase lokalizují toto bojiště k Trenčínu a argumentují napsím ve skále z roku 179 n.l.) Tuto bitvu Casius Dion popsal takto: „S tak řečenými Kvády vedl Marcus velikou válku a poštěstilo se mu zázračné vítězství či spíše mu bylo dáno od Boha. Když se totiž za bitvy ocitli Římané v nebezpečí, zachránilo je božstvo nejméně čekaným způsobem. Kvádové je na vhodném místě obklíčili, Římané srazili štíty a udatně bojovali, když tu Barbaři bitvu zastavili, očekávající, že je snadno dostanou díky vedru a žízni. Kolem vše obsadili, aby neměli přístup k vodě. Když se tedy Římané – umdlení, plní ran na slunci a v žízni ocitli v krajní tísní, strhl se náhle velký liják. Když se déšť spustil, nakláněli se Římané vzad a chytali jej do úst, jiní do štítů a přileb a dávali pít koním. A bylo by se jím zle vedlo, kdyby se na nepřítel nesneslo mocné krupobití a množství blesků. Bylo vidět, jak z nebe padá zároveň voda i oheň. Obklíčení Římané promočení pili vodu a barbarští Kvádové hořeli a umírali. A Římanů se oheň ani nedotkl. Naopak, jakmile se k nim blížil, hasl. Barbarům však nebyl déšť nic platný, ba co víc, jako olej ty plameny živil, takže stojíce na dešti, sháněli se po vodě. Někteří se zraňovali a hasili oheň svou krví. Jiní běželi k Římanům, že prý oni mají

spásnou vodu...“.

Tento příběh dříve mnozí považovali za smyšlený, i když je vytesán do kamenného sloupu v Římě. Dnes se ale ukazuje, že vymyšlen být nemusí. Oblast v povodí Moravy je dodnes bohatá (?) na naleziště nafty, plynu, lignitu a horkých pramenů. V minulosti, kdy se zemní plyn a nafta ještě netěžily, docházelo občas k samovolným erupcím, které vytvářely i nové pahorky a kopce z vyvrženého materiálu (bahenní sopky). Při takové erupci asi létaly vzduchem kameny, které do sebe narážely a jiskrami zapalovaly tryskající plyn. Mohlo se proto stát, že k výronu došlo v blízkosti obklíčených Římanů a padala na ně těžší artézská voda, zatímco na vzdálenější Barbary držící Římané v obklíčení hořící nafta s plynem, vyvrženým kamením připomínající krupobití.

O původním množství zemního plynu v této oblasti si můžeme udělat představu podle množství plynu, který máme v podzemních zásobnících v Tvrdonicích. Ty fungují tak, že na místo vyčerpaných nalezišť plynu se vřhává nový nakoupený, většinou ruský plyn z plynovodů. A naše ČR má v těchto zásobnících tříměsíční potřebu celého státu. Za protektorátu se snažili Němci tyto zásoby nafty najít a využít je. V obecní kronice Podivína je ze dne 25. 4. 1941 zápis v tomto znění: Odpoledne o 4 hod bylo slyšet v celé naší oblasti velký hukot jako od motorových strojů, přičemž bylo i pozorovati záchvěvy oken. Současně bylo viděti na obzoru červenou záři ze strany rakouské. Hukot trval až do 10. hodiny večerní. 10. května téhož roku je zápis: Včera odpoledne po třetí hodině nastal výbuch zemních plynů z vrtu na naftu prováděnou říšsko-německou společností... Výbuch byl doprovázen hukotem ze země vyvěrajících plynů slyšitelný v okruhu několika kilometrů. S plynem bylo vyvrženo množství bahna, kterým byly zaneseny zemědělské plodiny a okresní silnice. Výron trval nepřetržitě po 3 dny a několik dalších dní se odklízelo bahno. Na konci války při ústupu Němci tyto vrty zapalovali.

Nejblíže nám byly dva ve Velkých Bílovicích a jeden v Podivíně, který hořel několik týdnů. Ještě v padesátých letech si jako dítě pamatuji obrovské záře nad Vrbicí a lidé říkali, že hoří naftové vrty v Lužicích.

V daleké minulosti takovými, ale přirozenými, výbuchy zemních plynů vznikaly nové kopce. Nejznámější jsou kopce Náklo a Čertobrd poblíž Milotic a Vacenovic. Takových kopečků je ale v přímé linii od Vacenovic ve směru na Dolní Dunajovice více. Mimo jiné i na našem území byl takový malý pahorek, kterému se říkalo Homola. Další byl v k.ú. Velké Pavlovice za větrolamem. V pozdější době byly buldozery rozhrnuty kvůli obdělávání. V těchto místech a na kótě 238 se nacházejí rovněž kameny, které bychom mohli nazvat „plynnosnými“, neboť jsou děravé a možná byly vyvrženy při výronu zemním plynem.

K zamyšlení přispívá i skutečnost, že půda zde obsahuje zvýšený obsah hořčíku, což je podle profesora Krause jedna z příčin mimořádně dobrých červených vín. Je otázka, zda tomu nepřispěly i případné výrony bahna v daleké minulosti.

Že se tato bitva Římanů s Kvády odehrála někde mezi Miloticemi a Vacenovicemi, kde se nacházejí i zmíněné kóty Náklo a Čertobrd, nahrává i skutečnost, že se měla uskutečnit pět dní cesty od římského města Carnutum, což je zhruba mezi Vídní a Bratislavou. Vzdálenost, rekneme do Milotic, odpovídá asi 25 km pochodu denně. Podle zprávy Tacita bylo v roce 20 n.l. sídlo krále Kvádů Vannia, právě mezi řekami Moravou a Cusus. (Podrobně popsáno na straně 46 časopisu 21. století číslo 12 z roku 2004.

Dnes je již známo, že Římané se dostali nejen k Mušovu, ale až k Olomouci. To bylo podél řek. Ale byli i u nás? Občasné nálezy hledačů kovů v blízkém okolí svědčí, že pravděpodobně ano. Mnoho stop po lidském osídlení je však v povodí Trkmanky zaplaveno nánosy z pozdější vodní eroze způsobené stále větším zorním půdy v kopcích.

Staňa Pazderka, Bořetice

Jehly se zlatými oušky

Vědělo se, že princ Rudolf (1858–1889, první následník trůnu, který se v roce 1889 zastřelil) po skončení studií cestoval s jedním z učitelů po Evropě. V roce 1878 narukoval do Prahy k pěšímu pluku. V Praze s oblibou navštěvoval inkognito chudinské čtvrti a před koncem života jezdil křížem krázem po rakouských zemích. O návštěvě prince Rudolfa v Bořeticích píše bývalý starosta, písmák a kronikář Bořetic Jakub Petrásek v rodinné kronice toto...

Princi Rudolfovi napadlo, že se podívá mezi ten prostý venkovský lid, a tak bez svolení otcova se vydal se svým buršem na obchůzku po zemích císařství a došel až na Moravu. Bylo krásné červenové počasí, lidé pilně pracovali v polích, kde ponejvíce kopčili brambory a okopávali turkyň (kukuřici, pozn. autora) a moje matka pro mého otce a nádeníky chystala oběd. Že jich bylo hodně, musela jej navařit také hodně. Pekla beleše a tyto skládala do několika stožků na velikou mísu v síni. Kolem jedenácté se jí zdá, že někdo klepe na dveře od ulice. Šla se tedy přesvědčit, otevře dveře a u dveří stáli dva mladíci, neobyčejně ustrojení, zvláště pro náš kraj a žádný nepromluvil, a tedy se jich táže, jak bylo u nás zvykem: „A co jste nám, chlapci, donesli?“ Ten, který stál blíže, drcl rukou toho zadnějšího, aby mluvil. „Paní, my jsme se vás přišli zeptat, zdali byste od nás nekoupila jehle na šití.“ Matka jim odpověděla: „Ó, vy chlapci, jak já vidím, vy jehle neprodáváte, ale pojdte dál, víte já mám moc práce s obědem, ale uvidíme, zda nějaký ten obchod potom uděláme. A tož, když už jste u nás, musíte si u nás vzít i našeho oběda.“ Beleše byly

v síni už omaštěné, a tak pobídla chlapce, aby si vzali. Ti se nedali dlouho pobízet a hned si vzali a beleše jim „šmakovaly“. Mezitím odběhla do kuchyně, aby se jí ty ostatní nespálily, ale hned se zase vrátila a chlapci právě dojídali. Ten, co s ní mluvil, slušně poděkoval za pohoštění a aby to prý nebylo zadarmo, dal mé matce malé, kulaté pouzderko a chtěli odejít, ale matka se táže: „No ale přece mě musíte říct, odkud jste.“ „My jsme zdaleka a vy se to, matko, dozvíte až později.“ A odešli. Matka hned po jejich odchodu pouzdro otevřela a ono bylo plné jehel se zlatými ouškama, tehdy to bylo moc nezvyklé. V tom už přišel otec i s dělníky. Hned jim ukazovala, jaký udělala obchod. Nebylo času nad tím moc uvažovat, neboť bylo před žněmi a muselo se jít zase na pole.

Třetí den přijde obecní sluha a hlásí: „Pane radní, večer mají radní schůzi, máte také dojit.“ Na schůzi jim pan starosta sděluje, že tu byl četník z Hustopečí, že prý našim krajem prochází korunní princ Rudolf se svým buršem a zdali byl i v naší obci, máme o tom hned podat zprávu na hejtmánství do Hustopečí. Otec radě povyprávěl, že dotyční mladíci byli u nás, že je matka počastovala belešama a za to dostala pouzderko plné jehel se zlatými ouškama. To víte, že závisti bylo plno za to, že u Petrásků obědval korunní princ Rudolf.

...Toto se vyprávělo po několik generací, až to pak písmák Petrásek zapsal do jejich rodinné kroniky. V případě, že je to pravda, muselo se to stát v osmdesátých letech 19. století.

Velká válka a civilní obyvatelstvo

V těchto dnech si připomínáme sto let od zahájení první světové války, kterou dnes nazýváme Velká válka. Přinesla miliony padlých a zraněných vojáků na všech frontách. Nezměrné utrpení však přinesla i civilnímu obyvatelstvu v místech, kde se bojovalo, a také v zázemí front. Byla důsledkem velkých migrací obyvatelstva na západních a především na východních frontách, kde obyvatelstvo prchalo z boji zasažených území. Tato válka přinesla také první rozsáhlé vysídlovací akce, uskutečněné jako trest některým národnostním skupinám za údajnou velezradu válčícího mateřského státu. To bylo v Rusku, kde byly židovské komunity vysídlovány ze zázemí fronty do sběrných táborů nebo odesílaných dále na východ carské říše. Rakousko-Uhersko zas označilo některé

Srby za neloajlní renegáty a agenty nepřátelského Srbska a vysídliho skoro celou populaci sremských Srbů do bídy uherské pusty. A znovu v roce 1915, po vstupu Itálie do války, Vídeň brutálně vysídliho do uherské pusty dalších 130 000 Italů, jako agentů nepřítelů, z nichž tam třetina v úděsných podmínkách zemřela. Nejznámější je také genocida Arménů od Turků, kdy bylo vysídleno a vyraženo více než jeden a půl milionu Arménů.

Listujete-li kronikami obcí našeho kraje, nacházíte tam také poznámky o uprchlících a vystěhovaných, kteří přicházeli do našich obcí, kam je úřady přidělily. Například v Němčičkách je záznam o tom, že se obec musela postarat o jednu polskou rodinu a několik obyvatel z okolí Terstu. V Bořeticích o tom napsal starosta, kroni-

kář a písmák Jakub Petrásek ve své rodinné kronice: „Následky války se ukázaly brzo. Hned v září k nám byl dopraven transport vystěhovalců z Polska a zdejší obci přiděleno bylo 8 rodin k jejich ubytování a celému zaopatření. Byli to lidé venkovští, kteří byli nuceni opustit své rodinné majetky a byli odvezeni do dálné ciziny, nevědouce, ani kde jejich ostatní členové rodiny se nachází. Za nimi byly do zdejší obce dopraveny rodiny z Istrie ve stavu velmi zuboženém a ty vyprávěly věci hrůzostrašné.“ V druhé světové válce takto postupoval v Rusku Stalin, kdy vyháněl a stěhoval celé národy, a v Německu to byl Hitler s jeho konečným řešením židovské otázky, kdy obdobné plány měl i s našim obyvatelstvem.

V. Petrásek

Vojáci, legionáři i ti doma

28. června to bylo 100 let, co Gavrilo Princip vypálil na následníka trůnu vévodu Františka Ferdinanda d'Este sedm kulí. Za pouhých 30 dní, 28. července, vyhlásilo Rakousko-Uhersko (dále RU) válku Srbsku. Hlavní aktér začínající první světové války, Německo, pak vyhlásilo 1. 8. 1914 válku Rusku a 3. 8. 1914 válku Francii. A potom se roztočila spirála vyhlášení válek (dalších 16 vyhlášení) a válečná vřava mohla začít. V této době asi nikdo netušil, že boj o přerozdělení Evropy bude trvat čtyři roky a vyžádá si 20 milionů životů.

O začátku a průběhu války a jejím vlivu na bořetické občany, hospodářství i kostelní zvony se dočtete více na stránkách knihy „Bořetice v proměnách času“, část VII – střípky z historie.

V příloze tohoto čísla Bořetických listů si pak můžete přečíst tři seznamy:

- seznam padlých v cizích službách
- seznam nezvěstných
- seznam legionářů

Mnozí čeští, moravští a slovenští vojáci RU armády byli zajati nebo dobrovolně přebíhali do zajetí. A z nich pak od roku 1914 vznikaly československé legie v Rusku a Francii a od roku 1917 i v Itálii. Z více než 130 tisíc legionářů bylo i 14 z Bořetic.

Jediným zdokumentovaným příběhem legionáře je příběh Josefa Pazderky. Zkráceně je také popsán v knize Bořetice v proměnách času.

Redakce Bořetických listů ale obdržela dopis od dvou Stanislavů Pazderků z Olomouce, kteří uvádějí i další údaje přímo z vyprávění členů rodiny.

Rodiče Josefa Pazderky, Josef a Kateřina z čísla 100, hospodařili na 12 hektarech půdy. Když byla vyhlášena válka Srbsku, nebyl z rodiny povolán nikdo.

První byl odveden Josef, narozený 23. 11. 1896. V červnu 1915 absolvoval výcvik a byl nasazen na ruskou frontu u městečka Kolki.

Vojtěch, narozený 9. 10. 1898, byl odveden k ženijnímu vojsku v květnu 1916. Odvelen byl na italskou frontu. Když se 15. listopadu 1918 vracel, otec jej nepustil do rodného domu. Musel odejít do zahrady a podrobit se kompletní očištění. Následně se zotavoval dva měsíce. Letopisy uvádějí, že navrátilci z italské fronty vážili v průměru 53 kg.

Otec Josef, narozený 24. 3. 1871, byl povolán v červenci 1916 do domobrany. Jako člen strážní služby v Brně pak doprovázel na dlouhé cestě dezertéry, onemocněl z vysílení a byl odeslán do rakouského Welsu na léčení.

Nejmladší syn Bernard, narozený 31. 5. 1900, byl povolán v lednu 1918. Po skončení výcviku v Brně mu byla udělena týdenní dovolená na rozloučenou s rodinou. Po příjezdu domů dezertoval a do konce války se skrýval.

Nejstarší syn Josef byl hned při prvním nasazení carskou armádou zajat a po 14 dnech pěšího pochodu se

dostal do zajateckého tábora pro 40 tisíc mužů u Kyjeva. 19. 5. 1916 tam vstoupil do československých legií a přiřazen byl k dělostřelcům. Zúčastnil se i legendární bitvy u Zborova. Legionáři měli být převezeni na francouzskou frontu, ale nové bolševické vedení Ruska dohodu nesplnilo. Než se vrátit do zajateckých táborů, rozhodli se legionáři pro ústup na východ Ruska. Cesta pancéřovaným vlakem po transsibiřské magistrále do Vladivostu byla obtížná, ale dobře organizovaná. Ve Vladivostoku započalo nalodování až v listopadu 1918. Josef 14. listopadu na lodi onemocněl a měsíc strávil v polním lazaretě. Vrátil se na americké lodi Hundset přes Suez do Terstu 6. října 1920. Legionáři byli pak přemístováni do posádek blízko bydliště.

Z armády byl propuštěn 12. 1. 1921.

Následně mu bylo přiděleno 75 arů půdy. V roce 1945 se objevila zpráva, že Rudá armáda bude legionáře z Ruska zatýkat. Zničil tedy veškeré dokumenty a spálil uniformu. V roce 1968 mu stát výrazně zvedl penzi. Zemřel 12. ledna 1972.

Největší starosti však připadly na matku Kateřinu. Zajišťovala provoz hospodářství a podporovala i rodiny jejích pomocníků. Čekání na syna Josefa bylo dlouhé. Teprve v létě 1920 se o něm objevila zpráva.

V předvečer vyhlášení 1. světové války proběhne na hustopečském hřbitově pietní shromáždění. Mimo jiné zde budou čtena v abecedním pořadí jména všech padlých a nezvěstných ze všech obcí regionu.

Utrpení těch 130 tisíc českých, moravských i slovenských legionářů a dalších vojáků Velké války bylo jistě veliké. Padlým a nezvěstným jsme postavili pomníky. Legionářským velitelům byla zabezpečena místa ve státní správě. Těm zdravotně postiženým řadovým vojákům alespoň malá hmotná podpora, například trafiky.

Jak už to ale bývá, málo se vzpomíná duševního a fyzického utrpení těch, kteří zůstali v opuštěných domech a hospodářstvích. Vždyť první a druhá várka povoláných mužů už nezasáhla ani do podzimních prací roku 1914. A každý další rok následovaly další chalupy, ve kterých chyběla mužská síla.

Mimo zvýšených pracovních úkolů byl i nedostatek všeho. Všechny ty chlebenky, cukřenky, mydlenky a další -enky na omezený nákup zboží omezovaly hlavně děti.

Nebylo možné vyjít na dvůr, šlápnout kačeně na krk a potáhnout. Pro válku se rekvírovalo všechno a pořád. Císař kontroloval i doma vypěstované potraviny, které se tajně schovávaly k potřebě rodiny.

Stálo by proto za úvahu – a to dostatečně vážnou, zda nepostavit také bořetickým ženám a dětem z časů první světové války odpovídající památník!!!

Protože všechny už odpočívají za zdí u kostela, moc víc už pro ně udělat nemůžeme.

Stanislavové Pazderkovi z Olomouce a Petr Zemánek

Zdroj: kniha Bořetice v proměnách času.

Padlí za vlast a v cizích službách 1914–1919

Příjmení a jméno	Padl	Narozen			
ČAČÍK FRANTIŠEK	1918	1885	ŠVÁSTA TOMÁŠ	1917	1871
DROBÍLEK FRANTIŠEK	1919	1880	ŠVEJDA JOSEF	1916	1889
GRŮZA JAN	1916	1885	VANĚČEK EDUARD	1916	1894
HAJDA ANTONÍN	1917	1897	ZEMEK BERNARD	1916	1896
HAJDA PAVEL	1917	1888	ZEMEK JAN	1914	1878
HLAVŇOVSKÝ JAKUB	1915	1880	Nezvěstní		
HORÁČEK STANISLAV	1918	1897	BABÁČEK VÁCLAV	1886	
HUSÁK JOSEF	1915	1886	HORÁČEK CYRIL	1887	
JAKUBEC FRANTIŠEK	1917	1893	JURAS PETR	1886	
JAKUBEC KLIMENT	1917	1899	KOUKAL JOSEF	1891	
JAMBOR FRANTIŠEK	1916	1875	MICHNA TOMÁŠ	1890	
KACR MATOUŠ	1917	1873	PADALÍK JOSEF	1890	
KADLEC CYRIL	1915	1895	ŠEBESTA CYRIL	1880	
KOMÁREK JAN	1916	1881	ŠUMBERÁK ANTONÍN	1878	
KOMÁREK RUDOLF	1916	1895	Legionáři		
KUCHYŇKA ANTONÍN	1918	1896	ČAČÍK ANTONÍN	RUSKO	1887
LACINA METODĚJ	1918	1899	DORAZIL JAKUB	RUSKO	1894
LACINA VÁCLAV	1916	1898	FROLICH JAKUB	RUSKO	1890
LUDÍN ANTONÍN	1918	1877	GRŮZA JAKUB	RUSKO	1887
MACHAČ FRANTIŠEK	1918	1893	HAJMON JAN	RUSKO	1896
MAŠKA LADISLAV	1918	1884	HALM JINDŘICH	RUSKO	1883
MATYŠEK TOMÁŠ	1917	1896	CHRÁSTEK LUDVÍK	RUSKO	1885
MICHNA JOSEF	1917	1893	NOVÁK FRANTIŠEK	RUSKO	1897
MIKLÍK MATOUŠ	1914	1882	PAZDERKA JOSEF	RUSKO	1896
NOVÁK FRANTIŠEK	1918	1897	PETRÁSEK FRANTIŠEK	RUSKO	1893
NOVÁK PETR	1915	1889	POPOVSKÝ FRANTIŠEK	RUSKO	1878
OTÁHAL JAN	1915	1896	HAJDA JAN	ITÁLIE	1872
PELIKÁN TOMÁŠ	1918	1889	PELIKÁN PETR	ITÁLIE	1889
PETRÁSEK JOSEF	1917	1865	PILAŘ KAREL	?	?
SURMAN CYRIL	1918	1896			
ŠUMBERÁK FRANTIŠEK	1914	1892			
ŠUMBERÁK JAN	1916	1894			
ŠVÁSTA FRANTIŠEK	1918	1897			

Pro přílohy byly využity podklady z knihy „Bořetice v proměnách času“.

Žluté vlaky do Bořetic

Před pár lety přijel do Bořetic první žlutý vlak Radima Jančury, a to na oslavu desátého výročí založení recesistické vinařské republiky Kraví hora. Přivázel z Brna návštěvníky těchto oslav. Na trase Brno–Bořetice (za 8 Kč) se pro velký zájem musel z Brna dvakrát otočit. Do zastávky v Bořeticích se

málem nevešel. Přední lokomotiva stála u silničního přejezdu a druhá v zatáčce před nádražím. Čekání a otáčení (strojvůdce přešel do druhé lokomotivy) ve směru na Brno vlak prováděl na nádraží v Kobylí.

Letošních oslav se zúčastnil v Bořeticích rovněž Radim Jančura, který nabídl prezidentovi nafurt

V. Petráskovi obnovit od příštího roku cesty z Brna do Bořetic o státním svátku a dnu otevřených sklepů na konci května. Vláda této samozvané republiky tuto nabídku projednala na zasedání vlády a nyní se čeká na kalkulaci nákladů této akce, kterou připravuje R. Jančura.

Václav Petrásek

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300; tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz, www.zsmjos.cz

ROK NA VSI ANEB JARO, LÉTO, PODZIM, ZIMA – V NAŠÍ ŠKOLE JE NÁM PRIMA.

To byl název celoročního projektu pro uplynulý školní rok 2013/2014. Roční období uběhla velmi rychle, protože se pořád něco dělo. V závěru roku pářáci spolu se čtvrtáky přivezli stříbrné místo z turnaje ve vybíjené v Kobylí, několik medailí z atletických závodů. Úspěšní byli také žáci, kteří se zúčastnili plaveckých závodů 3. tříd v Hustopečích. Školáci si užili krásný výlet na hrad Veveří, den s Policií ČR a SDH Kobylí, sportovní den na hřišti. Nechyběla ani tradiční exkurze našich absolventů do Prahy. Děti, které navštěvovaly folklórní kroužek, nás výborně reprezentovaly na dětských hodech v Kobylí. Závěrečné vystoupení se dětem i žákům pod vedením paní učitelek povedlo stejně jako hudební odpoledne s anglickým divadélkem.

Po celý školní rok jsme sbírali starý papír. Vítězná třída, spolu s nejlepšími sběrači ze školy, byla odmě-

něna zájezdem do zábavného centra Wikyland v Brně. Nejlepší sběrač z každé třídy dostal digitální fotoaparát. Pomyslnou třešničkou na dortu byla výhra ve výši 8 000 Kč, kterou naše škola obdržela od firmy Stavosur za největší množství nasbíraného papíru v přepočtu na jednoho žáka. Děkujeme všem, kteří nám se sběrem pomáhali. Za získané finanční prostředky pořídíme hry, hračky a pomůcky do školní družiny a mateřské školy.

Prázdniny se přehouply do druhé poloviny, školka je vymalovaná, ve škole se naplno pracuje na rekonstrukci tříd a vybudování hřiště pro zkvalitnění výuky. Tímto se naše škola stane jednou z nejlépe vybavených v okolí. Děkuji rodičům za celoroční spolupráci, sponzorům a všem, kteří nám v uplynulém školním roce pomáhali a fandí nám.

Dětem, rodičům, paní učitelkám a čtenářům BL přeji pěkný zbytek prázdnin, krásné léto a veselé hodiny.

Mateřská škola

Tak už nám zase skončil další školní rok. A jak jsme si ho užili? Můžete posoudit sami.

Začátek června jsme slavili den dětí tradičním malováním před OÚ a sladkou odměnou od pana starosty. Na akademii jsme si zahráli na řemesla, za zvířátka jsme zamířili

do ZOO v Hodoníně a ve Velkých Pavlovicích jsme se podívali, v čem jako miminka jezdívali nejen naši rodiče, ale i prarodiče. Předškoláci se po odpasování panem starostou stali rázem „školáky“ a se školním rokem jsme se rozloučili spolu s rodiči soutěžemi a opékáním špekáčků na tradiční zahradní slavnosti. Po prázdninovém provozu se bude

naše školka dávat trochu „do gala“. Čeká ji malování a možná se dočkáme i nové lezecké stěny k rozvoji nejen pohybových dovedností dětí. Zatím všem přejeme krásné prázdniny a 1. září v novém školním roce 2014/2015 zase ahoj!

*Bc. Radomíra Mainclová, Jarmila Rozbořilová, Hana Šálková
kolektiv učitelek mateřské školy*

2. třída

Byli jsme druháci

Druhý školní rok je za námi. Holky i kluci pracovali ve vyučování s chutí, byli šikovni. Věřím, že se jim ve škole pořád líbí. Zvládli techniku čtení, mnozí jsou výborní čtenáři. Umějí, když chtějí, psát pěkně a bez chyb, v matematice byla pro ně násobilka zábavou a slovní úlohy řešili bez problémů a geometrie pro ně byla úžasná. Díky výborné spolupráci s rodiči všichni plnili vzorně domácí úkoly.

Škola, to však není jen učení, jsou to i zážitky na celý život. Pro mě bude nezapomenutelné, s jakou chutí a elánem jsme připravovali naše závěrečné vystoupení – čarodějné Velikonoce. Děti si samy vyrobily kulisy – oheň a velký hrnec, pavouky, žáby, netopýry i hady. Také košťata jsme zvládli vyrobit sami a kostýmy, to byla pro nás hračka. Pomlázky pro kluky naučil děti plést pan František Sýkora. Hudba, na kterou se tančilo, se všem líbila, takže trénování

bylo moc fajn.

Děkuji všem rodičům mých druháků za perfektní spolupráci, za to, že když mohou, přijdou mezi nás a samozřejmě za jejich důvěru. Velké poděkování patří panu Františku Sýkorovi za pletení pomlázek při dnu otevřených dveří.

Dětem i rodičům přeji hezké prázdniny a těším se na prima třetí třídu.

Mgr. Marie Hamalová, třídní učitelka

Ve druhé třídě se mi nejvíce líbily atletické závody v Kobyli se staršími spolužáky, moc mě bavilo plavání, výlety, divadla. Nejlepší byl výlet na hrad Veveří a ukázka práce policie a hasičů v Kobyli. Taky se mi líbila naše paní učitelka.

Tereza Petrásková

Nejvíce se mi líbil výlet na hrad Veveří. Bylo to tam moc hezké. Mám ráda tělocvik a čtení, nemám ráda angličtinu. Těším se na prázdniny.

Nela Chrástková

Nejvíce se mi líbilo, jak jsme byli na hradě Veveří, a plavání. Bavila mě ukázka práce policie a hasičů v Kobyli. Byl jsem tam v kouři. Ve druhé třídě byla nejlepší matematika, český jazyk a prvouka. V družině mě bavilo malování jmen.

Daniel Cvingráf

Nejvíce se mi líbilo každý pátek plavání.

Eliška Macháčová

3. třída

Básničky ze třetí třídy

Čarodějnice

Blíží se pálení čarodějnic,
ale nemáme obleky, vůbec nic.
Jdu tedy do obchodu,
mají tam čarodějnickou módu.

Na jedné čarodějnici,
na takové tlusté,
uviděl jsem bradavici,
tak si říkám: To je husté.

Velké ohně v dáli svítí,
čarodějky trhají byliny a kvítí.
Na čarodějnickém reji
bavím se a směji.
Martin Huslík

Už se blíží prázdniny.

Dostali jsme vysvědčení
za chování a učení.
A už konec učení,
s paní učitelkou loučení.

Nejvíce se mi líbily přestávky, plavání a násobilka.

Sebastian Ondryáš

Nejvíce se mi líbil stánek s maskou v Kobyli, šel jsem do kouře.

Damián Veselý

Ve druhé třídě mě bavilo počítání, čtení a výtvarná výchova. Nejvíce se mi líbil výlet do Kobyli.

Adam Hříba

Ve druhé třídě se mi nejvíce líbila geometrie, český jazyk, tělesná výchova, plavání a hudební výchova. Hodně se těším na prázdniny a třetí třídu.

Karolína Kacerová

Mně se ve druhé třídě líbilo všechno, hlavně matematika, čtení, český jazyk a prvouka.

Daniel Bauer

Ve druhé třídě se mi líbila výtvarka a český jazyk. Paní učitelka je na mě hodná. Ve škole je fajn, ale už se těším na prázdniny.

Karolína Lejsková

19. 6. jsme byli na hradě Veveří. 20. 6. jsme byli v Kobyli na ukázce práce policejního a hasičského sboru. Běhali jsme velkého hada, dělali jsme kliky a jeli jsme vlakem. Bylo to moc hezké.

Neda Marčeva

Líbilo se mi v plavecké škole v Hustopečích, taky tělocvik, protože jsme hráli hry. Jeli jsme vlakem do Kobyli, kde byli hasiči a policie.

Martin Mazůrek

Nejlepší bylo plavání a přestávky. Mám rád matematiku i český jazyk.

Petr Slezák

ZAF jízdní kola
VELOSPORT

prodej - servis - opravy

v nabídce 90 kusů jízdních kol, koloběžek a odrážedel
náhradní díly, doplňky a sluneční brýle

na funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX sleva 35%
prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1000,-Kč

záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota: 8:00 - 11:00

Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz velo@zaf.cz

S učením jsme se trápili
a už hurá na prázdniny.
Učení byl plný most,
ale prázdnin není nikdy dost.

Martin Huslík

Draci

Mezi mraky
vidím draky.
Jeden dlouhý, druhý krátký,
jsou jako z pohádky.
Jeden má na sobě zlato
a já zatím koukám na to.

Martin Huslík

O jaru

Venku slunce svítí,
kvete jarní kvítí.

Sněženky a bledule
mávají nám vesele.

Sníh se ztratil pod zemí,
i ptáčky už jsou veselí.

Tulipány všude voní
dnes i zítra – jako loni.

Jaro přišlo k nám, já ho ráda mám.

Zuzana Novotná

4. třída

Jak jsme nacvičovali na akademii

Jednoho dne nám paní učitelka řekla, že budeme nacvičovat na akademii zarážení hory. Když nám řekla, že se při tom nasmějeme, tak jsme jí moc nevěřili. Za dva dny jsme začali zkoušet podle scénáře, který paní učitelka napsala. Scénář se nám velice líbil, protože byl strašně srandovní. Mluvilo se v něm po bořecky. My jsme byly baby, kluci hráli hotaře, Mates dělal policajta, Filip cyklistu a Miloš starostu. A opravdu jsme se nasmáli. Při první zkoušce se nám rozbily skleničky, pak se nám ztratila sedmička jakože s vínem a nakonec nám někdo schoval kladívko. Ale my jsme všechno zvládli a těšili jsme se na neděli.

Katka Folerová

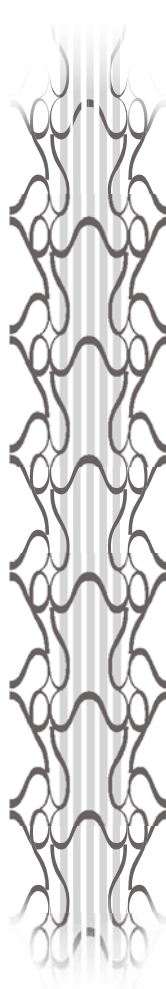
Školní akademie

Jak jsem šel do kulturního domu, docela jsem se bál. Byl tam pan starosta, všechny učitelky a rodiče jiných dětí. Já jsem byl hotař, který hlídal Zahraničí, a ostatní měli taky svoje role. Hotaři pořád pili, lidi se hodně smáli a naše baby si šly dát sedmičku. Povedlo se nám to.

Jan Pham

Naše akademie

8. 6. jsme měli akademii. Měli jsme krásnou hatinu. Udělal nám ji pan Vajbar a stromek do ní dal pan Sadílek. Holky zas upletly s paní Folerovou věnec. Zpívali nám tam

i mužáci. Hatina stála uprostřed. Lidi nám hodně tleskali. Pak jsem šel s Davidem na hřiště.

Jindra Kobza

4. třída byla super

Z češtiny za jedna chtěl jsem mít, ale musel jsem se s trojkou spokojit. V tělaku děláme kliky, hodně toho umím z matiky.

Filip Švásta

Ahoj školo!

Čtvrtá třída už nám končí, i s tím týráním ročním. S paní učitelkou byla sranda. Ale někdy končí švanda. Na prázdniny se těšíme, úkoly neřešíme.

Magda Valová

Paní uklízečka

Naše paní uklízečka to je pilná včelička. Vezme kyblík a hadříčku, uklidí nám za chvíličku. Kde je naše místo, tam míváme čisto.

Katka Folerová

Prázdniny

Než jsme se nadáli, čtvrtá třída je za námi. To byly časy, až mi zšedivěly vlasy. Jsme pěkná banda a je s námi sranda. Nudu my neznáme, paní učitelku rádi máme.

Eliška Andrlíková

Přejeme vám pěkné prázdniny!

čtvrťáci

5. třída

Ohlédnutí za turnajem ve vybíjené

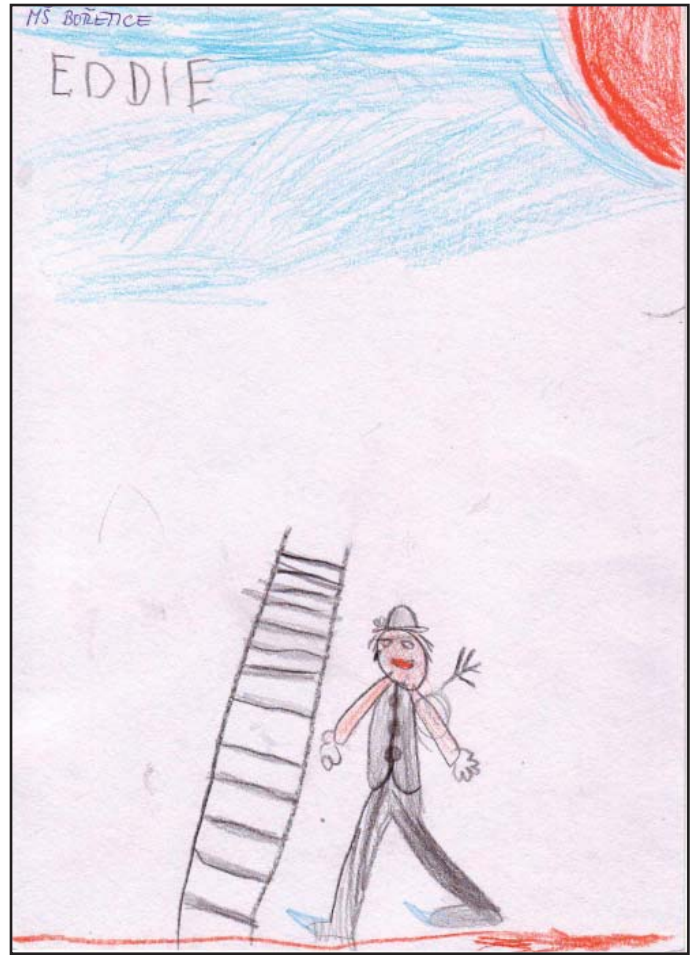
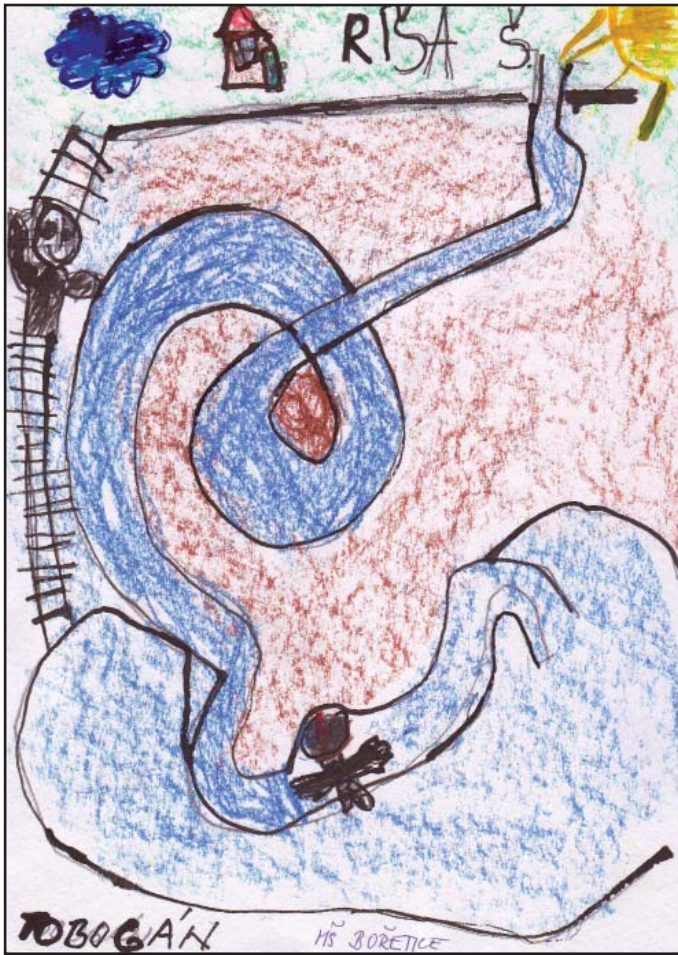
Vybíjená v Kobylí se konala ve středu 16. 4. 2014. Součtě se zúčastnily čtyři obce – Bořetice, Vrbice, Kobylí a Brumovice. Vybíjená začala v 8:45 a končila v 12:00 hodin. Zhruba v polovině zápasu byla vyhlášena přestávka, při níž jsme se mohli najíst a napít. Po skončení se vyhlášovali vítězové. Na 1. místě se umístilo Kobylí, na 2. místě Bořetice a Vrbice a na 3. místě Brumovice. Než nám přijel

autobus, mohli jsme si nakoupit v obchodě. Vybíjená se mi moc líbila.

David Matějovič

16. 4. jsme jeli se školou do Kobylí na turnaj ve vybíjené. Turnaj začal v 8:00, v 10:00 byla svačina a pak se hrálo až do 12:00. Před odjezdem jsme šli do obchodu, kde jsme si koupili svačinu. Pak jsme jeli domů. Na turnaji jsme skončili na 2. místě.

Alžběta Ujhelyiová

Celých deset měsíců
do školy jmu chodili.
Láři, říjen, listopad
rodice nás vodili.
Od rovinca do kořna
hodně jsme se učili,
večerou jsme se pomalu
s první kůdou koučili.
Tereška a Kristýnka
to jsou naše holky,
taký Lára, Anička
chodily do školky.

Domča, David, Danielek
kamarádi veselí
o mandu se s mámi
vždy rádi podělí.
Samuelek, Tobias
a náš hodný Filip,
kluci vždy vymyslí
nějaký ten vtip.
Těšíme se po prázdninách
na tu druhou kůdu,
přejeme Vám hezké léto,
jin nežádoucí bídu.

Ve středu 16. 4. 2014 jsme byli se čtvrťáky na vybíjené v Kobylí. Byly tam týmy z Kobylí, Bořetic, Vrbice a Brumovic. Zahájení vybíjené proběhlo v osm hodin. Hráli jsme proti všem školám. Jako první jsme hráli proti Vrbici. Měli jsme i přestávky na jídlo, aby hráči nehráli s hladem. Byla jsem natěšená, když jsem uviděla jejich obrovskou jídelnu. Není jako u nás v Bořeticích. Po přestávce jsme šli opět do tělocvičny, kde jsme fandili jako o život. Na konci proběhlo vyhodnocení a my všichni jsme byli rádi, když nám sdělili, že jsme na druhém místě. Všichni si mysleli, že jsme porazili Vrbici, ale při předávání poháru jsme zjistili, že na druhém místě jsme zároveň s Vrbicí. První místo tedy vyhrálo Kobylí, druzí jsme byli my a Vrbice a třetí Brumovice. Kobylí si už druhým rokem nechalo putovní pohár.

Martina Sadílková

Na vybíjené v Kobylí se mi líbilo, protože jsme si mohli zahrát proti Kobylí, Vrbici a Brumovicím. Brumovice jsme hned vystříleli. My jsme byli druzí s Vrbicí a Kobylí vyhrálo, protože mělo lepší hráče. Byly tam i nějaké úrazy, u nás ale žádné.

Jan Štefan

Ve středu 16. 4. jsme byli na turnaji ve vybíjené. Turnaj se konal v Kobylí v tamější tělocvičně. Turnaje se zúčastnili žáci 4. a 5. tříd. Hráli jsme proti družstvům z Brumovic, Kobylí a Vrbice. Na turnaji jsme měli přestávku a jedli jsme připravenou svačinu. Jako třetí skončil tým z Brumovic, jako druhý tým z Bořetic a Vrbice a na prvním místě skončilo Kobylí.

Kryštof Petrásek

Dne 16. 4. jsme my – čtvrťá a pátá třída jeli do Kobylí na vybíjenou. V 8 hodin začala samotná hra. Byly tam děti z Bořetic, Vrbice, Brumovic a Kobylí. Zápas byly velmi dlouhé a hrály se vždy dva za sebou. O velké přestávce jsme se šli nasvačit a děti, které hrály, dostaly jídlo. Po svačině se konalo ještě několik utkání. Na prvním místě bylo Kobylí, na druhém místě Bořetice a Vrbice a na třetím místě Brumovice. Po vybíjené jsme šli na nákup do obchodu a potom jeli autobusem domů.

Daniela Dofková

Praha

V Praze se nám všem líbilo. Bylo tam super. Jako první jsme šli do budovy, kde sídlila Policie ČR. Zde bylo spoustu televizorů a na nich hodně obrázků. Navštívili jsme také místnost, kde se vyšetřovaly dopravní nehody. Poté nás pan policista vzal na chodbu, odkud bylo vidět do místnosti, kde volali lidé v tísni, a také se zde sledovaly různé nehody na ulici. Na obrazovce byly dvě cikánky, které si v telefonní budce píchaly drogy. A tak tam poslali dva policajty a ti všechno vyřešili. Od policie jsme přešli do senátu, kde jsme si nejprve prohlédli Valdštejnské zahrady. Byly zde fontány, různé sochy, krápníková stěna, výřívka, také skleník a dva pávi bez peří a dva modří s pe-

řím. Potom nás paní průvodkyně vzala na prohlídku. Bylo to tam pěkné. Měli tam pěkné exponáty a mezi nimi byly různé háčkové ubrusy. Zaujala mě truhla, ve které vozil Albrecht z Valdštejna peníze pro své vojsko. Po prohlídce jsme šli do parlamentu, kde nás paní vzala do zasedací síně. Dále nás čekalo mnoho schodů, abychom se mohli podívat na střídání stráže. Celé to střídání jsem si natočila na památku. Když jsme se šli podívat na orloj, udělali jsme si nečekanou zastávku v muzeu hraček. Šli jsme také kolem chrámu svatého Víta a přes Karlův most, který vedl přes Vltavu. Při čekání na orloj jsme se zastavili u restaurace, kde měli stánky s různými věcmi. Každý z nás páťáků se zastavil jenom u jednoho stánku. V tomto stánku vyrývala paní do zrcátek nápisy diamantovým strojkem. Po čekání jsme se konečně dočkali rozjetí orloje. Dále naše kroky vedly na Havelské tržiště, loudali jsme se po obchodech a vymýšleli, co koupit sobě a své rodině na památku z Prahy. Měli tam tolik různých věcí, ale hlavně nádherných. Nakonec jsme se přesunuli k soše svatého Václava na koni, kde už na nás čekala pátá třída z Vrbice. Po setkání s nimi už nám zbývalo jen metrem přejít k autobusu. Na zpáteční cestě jsme se stavili už jen u McDonalda a pak hurá domů.

Martina Sadílková

Žurnalistický kroužek

Čarodějnice Katka

Byla jednou jedna čarodějnice, která byla velmi zlá a ubližovala malým dětem. Jmenovala se Katka. Byla od malička samostatná a ve svých třinácti se stala čarodějnici. Od mala si nehrála, jen si tak trochu pohrávala s koštětem a se svou černou kočkou Lízou. Moc ráda někomu ubližovala a posmívala se ostatním dětem. Katka neměla rodiče, a asi proto si s ostatními nehrála a ubližovala jim. Měla hodně divoké dětství a nebyla vůbec aktivní. Nastala doba jejich třinácti narozenin. O půlnoci se oblékla a šla do svého doupěte v koruně stromu. Najednou se objevil zlý duch, který jí obsadil duši. Katka se už vůbec nezajímala o školu a vůbec ji nic nebavilo. V jejích padesáti pěti letech jí zlý duch přestal obtěžovat a Katka

žila svobodným životem. Jenže Katka provedla moc moc zlých věcí, a tak ji nakonec upálily. Zlý duch Katky tu lítá dodnes.

Eliška Andrlíková

Čarodějnice

Jmenuji se Elisabeth a jsem čarodějnice. Umím hlavně kouzla, která pomáhají lidem při nemocech a problémech. Mám černé vlasy, hnědé oči, dlouhý nos a protáhlou pusku. Na nose mám velkou bradavici. Jednou jsem pomáhala slečně, která měla potíže s láskou. Byla zamilovaná do bohatého chasníka, ale ona sama byla velmi chudá. Nevím, jestli si dobře vzpomínám, myslím, že se jmenovala Hejdy. Byla hrozně hezká, ale měla smůlu na lásku. Uvařila jsem jí lektvar, dala ho chasníkovi a od té doby spolu žijí šťastně.

Kateřina Folerová

Knihovna

My, pátá a čtvrtá třída jsme společně šli v úterý 18. března v hodině literární výchovy do knihovny. Dozvěděli jsme se, jaké tam mají knihy. Dají se zde půjčit například knihy pro dospělé, naučné knihy, dětské knihy, historické knihy, knihy pro mládež, časopisy, katalogy... Až jsme si o všem s paní knihovnicí popovídali, podívali jsme se na různé knihy a časopisy. Mě nejvíc bavil časopis ABC. Za odměnu nám dala paní knihovnice lízátko. Moje oblíbená kniha je Malý princ od Antoina de Saint Exupéry. Kniha je o jednom pánovi, který se naboural v letadle a potkal malého človíčka z cizí planety. Ten mu vyprávěl různá dobrodružství, která zažil.

David Matějovič

Rozhovor s paní doktorkou Barnášovou

Odkud pocházíte a kde jste vyrůstala?

Pocházím ze severních Čech z Klášterce nad Ohří. Tam jsem vyrůstala a žila jsem tam do svých dvaceti pěti let. Potom jsem se přestěhovala sem na jižní Moravu.

Co vás přivedlo sem do Bořetic?

Na jižní Moravu mě přivedlo to, že jsem si našla manžela na Slovensku a zde jsem začala pracovat jako lékařka, bylo to místo nejbližší Slovensku, do Bořetic pak, že se tu

na obvodě uvolnilo místo a dostala jsem nabídku sem nastoupit.

Na jakou střední školu jste chodila?

Chodila jsem na gymnázium v Kadani.

Jakou máte aprobaci a jak dlouho jste studovala lékařskou fakultu?

Lékařskou fakultu jsem studovala sedm let. Jeden ročník jsem si rozdělila do dvou let, protože jsem odcestovala pracovat do zahraničí. Mám atestaci z interního lékařství, první a druhý stupeň a z všeobecného praktického lékařství.

Bylo těžké vystudovat lékařskou školu a byla jste se svými studijními výsledky spokojená?

Je to těžké studium, ale já jsem si vždy přála studovat lékařskou fakultu, tak se to dalo zvládnout, se svými výsledky jsem byla spokojena.

Jakou práci jste chtěla dělat, když jste byla malá?

Od svých deseti let jsem chtěla být lékařkou.

Kdybyste se nestala lékařkou, jakou jinou práci byste si vybrala?

Kdybych se nestala lékařkou, byla bych asi zdravotní sestrou.

Pracuje někdo z vaší rodiny jako lékař nebo lékařka?

Ne, nikdo z mojí rodiny nepracuje jako lékař ani lékařka.

Kolik let pracujete jako doktorka a co se Vám na Vaší práci líbí?

Jako lékařka pracuji 14 let. Jsem ráda, že mohu pomáhat lidem.

Umíte mluvit cizím jazykem? Umíte něco latinsky? Řeknete nám něco?

Umím anglicky a dorozumím se i německy. Latinsky jsem se učila také, například IN VINO VERITAS :-)

Máte nějaké koníčky, kterým se věnujete ve svém volném čase?

Mým koníčkem je sport. Ráda jezdím na kole, lyžuji,

mým dalším koníčkem je práce na zahradě, houbaření, procházky v lese.

Můžete nám stručně popsat první pomoc?

Nejprve zjistím, zda je dotyčný člověk při vědomí, zda nekrvácí. V případě krvácení zastavím krvácení. V případě, že nereaguje, zkusím, zda reaguje na bolest a jestli dýchá. Pokud nedýchá, zahájím nepřímou masáž srdce a umělé dýchání a zavolám 155.

Jaký největší případ jste tady v Bořeticích zažila?

Bylo tu více zajímavých případů, nejvíce mi asi utkvěla v mysli jedna starší paní, která měla závažné, těžko léčitelné neurologické onemocnění, kdy postupně ochrnula a přestala dýchat, byla léčena v nemocnici, kde bohužel také zemřela.

Zpracovali žáci žurnalistického kroužku

Úspěchy bořetických žáků ZŠ Kobylí

Letos poprvé děti z Bořetic úspěšně reprezentovaly ZŠ Kobylí.

V okresním přeboru lehkých atletů v kategorii mladších žákyň získala třetí místo Eliška Škrancová z 6.B v běhu na 300 metrů. V konkurenci o rok starších „profesionálních“ atletek se jedná jistě o velice pěkný výsledek.

Za kvalitní reprezentaci školy i Bořetic jí jistě patří velká pochvala.

*Mgr. Vlastimil Janda,
ředitel ZŠ Kobylí*

Beseda o historii a současnosti Izraele

Ve druhém zářijovém týdnu jste všichni srdečně zváni na **BESEDU O HISTORII A SOUČASNOSTI SVATÉ ZEMĚ**, která se uskuteční v kulturním domě v Bořeticích. O své znalosti historie a zážitky z Izraele, kde nějakou dobu pobýval, se s námi podělí **Mgr. Jiří Mihola, Ph.D.**, přednášející na Katedře historie Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a poslanec Parlamentu ČR. Konkrétní den besedy bude ještě upřesněn.

Václav Surman, starosta

Oldřich Damborský

Počátek léta

Hoří ohníčky vlčích máků
blond vlasy pšenice se kloní,
vítr žene kobyly mraků
slunečnice na pozdrav zvoní.

Vinohradu tmavnou oči listů
bobule jsou však ještě jasné,
vlaštovky se vyzívají ve svistu
jak letí v podvečeru krásném.

A přece i v tom zářivém létě
vzlétají havraní křídla,
pomněnka mého zapomnění kvete

nad všemi křivdami, co toužily po odvetě,
však ty ses ve mně náhle vzhlídlá
a tak tvá bříška prstů má ruka hněte...

Léto pod Kraví horou

Šňůrou cyklistů jsou protknuty cyklostezky
vlčí máky žhnou a obilná pole se ladně vlní,

láhve ze sudů se veltlínkem a chardonnay plní
nastavuješ slunci tvář a říkáš: Je tu fakt hezky.

Pod pergolou upíjíš a jíš chleba se škvarkama
a se smíchem říkáš: Kašlu na kalná bolavá rána...

Neboť po dobrém vínku hlava vůbec nebolí
a co sníš a vypiješ, to ti nikdo nevezme,

panoramatický pohled z vyhlídky je náležité,
když dostal jsi se z hektického pracovního soukolí.

A tenké mraky plují v soumraku oblohou jako nachové
štíky.

Nemusíš znát Skácela, abys pochopil báseň kraje, milost i
hříchy.

Bořetice

Barokní hradba mraků
ostříhaná réva dohola,
říčka Trkmanka zrcadlo ptáků
eso nejlepšího vína koluje dokola,
túje věčně mladé za kostelní zdí
i starodávná hodová veselice,
cín rybníka divoké kačeny poprzní
etudy tančícího obilí nasvěcuje slunce...

Generační

Opičí skalka je zavalena harampádím,
první boří navštěvují už jen laně,

počítačovým hrám platí děti daně,
nic naplat, pokrok jako rychlovlak uhání.

Však někdy je mi smutno po hrách v semule
a vyběžené uprostřed silnice, provoz na nule.

A patou vyhloubily jsme pro kuličky důlky
a pět hliněnek vyměnily za jednu skleněnkou,

hráli hokej s tenisovým míčkem do noci po venku
chleba se sádlem rozdělili s kamarádem na dvě půlky.

Každá generace má své rituály, idoly, písně a totemy.
Když bude lít, snad se další generace schová pod stromy...

Ve vánku léta

Vedle pozlaceného křížku rozeklaná lípa
ohníčky vlčích máků začínají jiskru léta,

chytají se citlivá srdce, zase ta uhrančivá věta:
Mám tě ráda, ty mé sladké neštěstí. A líbá

mne na líce a rty. Vinohrad uklidňuje zelení jako coca.
A nad tím vším se klene blankytné nebe jako synagoga.

Světlo v záclonách

Láska se nedá vyprosit, vyhrozit ani si nedá poroučet,
jablko si nevybírání ten nejsilnější sad a přece je na slunci,

láska nemá výuční nebo živnostenský list, maturitu, promoci.
Jen jí napište tisíce hlazení, polibků, objetí, smíchu na účet,

ať třeba zaplatí všedními dny, odloučením, hádkou, stýskáním.
Však tehdy je celá a jako světlo v záclonách prochází svítáním...

Za zářivého soumraku

Zajdi na soumravnou stranu Kraví hory
a pozoruj ležící siluetu ženy – hory Pálavy,

benátské zrcadlo mušovských jezer, dálavy,
ale nesmuť, jako bys vypil celou flašku Cory.

Jen vstřebej poslední paprsky, tu jiskru v oku.
Pozoruj tichou velebnost, jež nepočítá tíhu roků...

Čejkovické bylinkové slavnosti

Čejkovice u Hodonína, areál SONNENTORU

7. září 2014 od 10.30 hodin

Slavnosti bylin, čajů a koření spojené s bohatým doprovodným programem:

- 10.30 – Zahájení slavností
- 11.00 – Divadlo Víti Marčfka
- 12.30 – Slavnostní otevření nové přístavby
- 14.00 – Divadlo Víti Marčfka
- 15.00 – Sluneční příběh SONNENTORU
- 16.00 – Dětské folklorní vystoupení
- 17.30 – Tombola

Biojarmark a pestré ochutnávky čajů, koření a dalších biospecialit.

Občerstvení s biorestaurací REBIO.

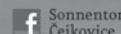
Bohatý program pro děti.

Přednášky a prezentace bioproduktů a zdravého životního stylu.

Vstupné zdarma.

Přijďte do království bylinek a koření zlédnout zrození nálevového sáčku biočaje od výkupu bylin, až po samotnou výrobu.

Více informací na WWW.SONNENTOR.CZ

Kulinářské okénko

MARLENKA

Suroviny

3 vejce, 3 PL medu, 250 g mletého cukru, 400 g hladké mouky, 1 ČL jedlé sody, 250 g rozpuštěného másla

Náplň

1 karamelové salko, 400 ml mléka, 1 vanilkový nebo může být i karamelový pudink, 300 g másla, 4 ks papíru na pečení (cca 32 × 24 cm)

Krok 1

Všechny suroviny na těsto smícháme (je tekutější), odebereme 1/4 po zvážení 290 g celkem 4krát, a rozetřeme na pečící papír do obdélníku 32 × 24 cm. Dáme na plech a upečeme. Takto upečeme všechny čtyři vrstvy.

Krok 2

Vychladnuté pláty těsta dáme dolů z papíru, uložíme na sebe a ostrým nožem poořezujeme na stejné pláty. Zbytky odřezků si odložíme.

Krok 3

Náplň: V mléku si rozmícháme pudink a uvaříme hustou kaši. Do vychladnuté kaše přidáme salko vyšlehané s máslem a přešleháme dohromady.

Krok 4

Náplň si rozdělíme na čtyři části a naplníme upečené pláty, potřeme i vrch a boky. Zbytky odřezků si rozdrťíme anebo rozmixujeme na jemno a posypeme jimi vrch marlenky. Necháme odležet v chladnu aspoň 8 hodin.

CHLEBÍČKY Z TROUBY

Suroviny

10 plátků světlého toustového chleba nebo nakrájenou večku, 10 dkg šunky, 10 dkg vysočiny, rajčátka, máslo, pomazánka ďábelské tousty, pepř, niva, eidam, cibule, pórek, paprika.

Postup

Toustové pláty rozřízneme na polovinu, potřeme zlehka máslem a některé i ďábelskými tousty, ozdobíme šunkou nebo vysočinou nebo co má kdo rád, poklademe plátky rajčátek, papriky, cibulky, pórkem, kousičky nivy, eidamu, jemně opepříme pepřem, a dáme zapést do trouby. Jakmile sýr jemně zezlátne, máme hotovo.

DOBROU CHUŤ!

Podzim a vinobraní

Z knihy MUDr. Mikuláše Očenáška *Kronika mého rodu a života. Autor popisuje léta 1887–1892.*

Vedle hodů, hodků, polních prací a práce s kukuřicí je podzim na naší dědině nejvíce charakterizován vinobraním.

V letech mého dětství už staré vinohrady s bílým pnem podléhaly vlivu révokaze (phylloxery) a jediný novější peň modrý portugal, kromě jiných vad měl i tu, že hrozny dozrávaly již v září a při vlhkém počasí začínaly pukat a zahnívat. Vinobraní proto bývalo poměrně brzy.

Již v srpnu bylo takzvané zahájení hory, totiž postavení výstražných vích na vysokých prutech u cest, které vedly do vinic. Mělo to znamenat, že od této doby má do vinic přístup jen majitel a ten, kdo tam má práci.

Blížkost vinobraní byla patrna i v našem domě z toho, že otec zavolal do sklepa Francka (bratra) i pacholka, aby pomohli v přípravách. Rád jsem se tam vloučil také.

Především se uvolnil náš historický pres (lis) s mohutným dřevěným šroubem, lešením a nápisem W. O. 1786.

W. O., Václav Osička, byl můj stařeček, a lis tedy zažil i francouzskou revoluci.

Lisovací plocha z prken a dřev se pečlivě umyla, rozeschlé spáry a nádoby se zamáčely. Prohlédly se jednotlivé sudy, některé z nich se zasyřily. Přípravovaly se kádě, putýnky a lejta, což byla nádoba, do níž se již při sklizni velkým slaměným trychtýřem vléval obsah puten, když se byl napřed zmestoval (rozmačkal) mestůvkou.

Nezbytná potřeba k vinobraní byla i naběračka mláta, pěkně měděná. Prý to byla dříve přilba pruského vojáka.

Také žentourový otáčecí sloup se musel postavit s příslušným lanem a pákou. Konečně se vytáhly i tragle, dřevěná mříž sloužící za oporu lejtě, převalované nad mohutnou káď, do níž se sladký obsah vyléval potom mocným proudem.

Organizace vinobraní byla jednoduchá. Domácí i cizí nádeníci si vzali putýnky, koše a nože, pacholci připravili vůz na upevnění lejtý a jelo se do sklepa. Tam se lejta naložila, přidal se nějaký kadub na odložení pěkných hroznů a jako rezerva při odjezdu plné lejtý z vinohradu. Vypil se nějaký doušek na posílněnou a jelo se do vinohradu. Tam každý sbíral hrozny na svém greftě a dával je do putýnky nebo do koše. Kdo měl svoji nádobu plnou, sypal obsah do velké putny. Velké putny odnášeli pacholci k vozu s lejtou. Tam nejdříve obsah zmestovali a pak vlili do lejtý, která měla obsah 6 hektolitřů.

Když byla lejta plná, odvezla se do sklepa. Tam už venku stála mohutná káď, na ní tragle a na ty se nyní lejta s námahou převalila, aby byla otvorem dolů. Celé okolí bylo hned proniknuto vůní moštu a přechetné vosy tam našly bohatou potravu.

V kádích se mošt nějaký čas nechával, aby víno dostalo pěknou barvu. Načež se v putýnkách nosil na lis. Sladký burčák potom plynul otvorem do cedítka a menší kadečky.

Z počátku se lisující šroub utahoval jen jednou pákou, později přišel ke slovu žentour s druhou pákou. Byla radost moci běhat okolo sloupu a dívat se, jak přibývá proudu vína a jak se tažné lano napíná.

Když byla kadečka plná, nosilo se sladké víno dolů do sklepa. Do připravených sudů. Brzy pak dole začalo víno kvasit a vyvíjelo tolik kyseliny uhličité, že dole ve sklepě nehořela svíčka, ani se tam nemohlo dýchat.

Po nějakém týdnu se stal z burčáku řezák a ten už doveď, jak se také zpívalo, udělat v hlavě kolečko. Když po jeho ochutnávání šli někteří vinaři večer domů, často je zavedla světýlka do příkopu, kde třeba zůstali až několik hodin ležet.

Pro mne bylo vinobraní a lisování tím, že jsem měl při tom dobrého kamaráda Václava. Měli sice více sklepů, ale ten nejlepší a nejsolidnější byl právě vedle našeho. A tak můj budoucí spolužák z obecné školy rejdival okolo sklepů zpravidla se mnou. Pili jsme s chutí burčák, dráždili vosy, běhali za sklep na hrozny nebo i za méně vítaným cílem. Očekávali jsme dovoz plných lejt, naslouchali hovoru starých a rozvalovali hromady stlačeného mláta.

Ale nic netrvá na světě věčně. Nakonec jsme se sešli s Václavem za chmurných dnů pokročilého října, abychom se oddávali vědám.

A tam venku v přírodě začal zuřivý boj o poslední brambory a cukrovou řepu. Všechny cesty v tento čas vedly do podivínského cukrovaru. Většinou při tom bylo blátivo a v cukrovaru bývaly pûtky s vážným, který na bláto odrážel určité procento z váhy řepy.

Doslov

Ve spisovné češtině dr. Očenáška je zamícháno mnoho starých vinařských názvů a pojmenování. Pro ty později narozené, aby neřekli „čert, aby se v tem vyznal“, jsme sestavili výťah z moravsko-českého slovníku.

- **peň** - vinný keř
- **zahájení hory (také zarážení)** - od slova hájit jako chránit
- **putýnka** - dřevěná elipsovité nádoba, cca 10litrová, která má prostřední vyčnívající desku s otvorem pro ruku
- **lejta (někde taky konón)** - velká dřevěná nádoba, nejčastěji ve formě komolého válce. Otvor pro vpouštění byl hranatý a na dně užšího čela býval čípkový uzávěr.
- **mestůvka** - dřevěný kyj ve tvaru větší baseballové páčky
- **žentourový sloup** - silný dřevěný sloup upevněný otočně v jármu presu. Po vložení pevné dlouhé tyče do otvoru se s ním točilo tak, že se tyč tlačila kolem dokola presu
- **kadub, kadůbek** - vedlejší otevřená vinařova nádoba, původně na hrozny, které se nevesly do lejtý anebo měly být určeny nepoškozené k jídlu.
- **greft** - příčná malá hrázka po vrstevnici svahu s jednou řadou vinných keřů. Vznikla samovolně ručním okopáváním keřů.

Poznámka: autor knihy MUDr. Mikuláš Očenášek nikdy pořádně nevinařil a jeho popis je popisem přihlížejícího dítěte. Samotné moravské úsloví „čert, aby se v tem vyznal“, překládá český slovník spisovný jako: situace se zdá být velmi nepřehledná.

Ohlédnutí za padesátými léty II – Soumrak

V lednu 1949 jsem dosáhl plnoletosti, osmnácti let. Chodil jsem tehdy – v první polovině roku, do septimy hodonínského gymnázia a od 1. září pak již do poslední třídy, do oktávy (o jedné školské reformě se zmiňuji níže). Studium jsem zvládal hladce: výborný prospěch jsem měl v jazycích – latině, francouzštině i ruštině, také však v předmětu filozofická propedeutika nebo v matematice. O něco slabší jsem byl například ve fyzice (asi na dvojku); zaujaly mě až kapitoly o jaderné fyzice, které mi poněkud osvětlily obrovskou ničivou sílu hirošimské a nagasacké bomby, o nichž jsem v letech 1946–1947 tolik četl. (Chodil jsem denně, po návratu z Hodonína, z domu s kbelíkem pro pitnou vodu ke strýčkovi Frantovi Petráskovi, č.p. 136, a ten si o tom rád povídal při pumpování u studny na jejich dvoře.) Ovšem, abych nezapomněl k těm jazykům – od jara 1949 jsem začal s Mirkem Růžičkou zvaným Cirkula, mým spolužákem z Velkých Bílovic, docházet k jedné bývalé hodonínské profesorce na hodiny angličtiny. Včetně tehdy neoblíbené němčiny (po roce 1945) to byl již pátý cizí jazyk, který jsem se pokoušel ještě jako středoškolák zvládnout. Později můj zájem o cizí jazyky poněkud opadl, to když jsem si hlouběji uvědomil, že od Února 1948 žijeme již neodvolatelně za železnou oponou, v zemi, která je pouze nesamostatnou součástí sovětského bloku, v němž ke komunikaci postačí znalost ruštiny.

Mnoho volného času jsem toho roku věnoval ještě skautingu, třebaže existence Československého Junáka byla už vážně ohrožena „nabídkami“ ke vstupu tohoto hnutí do ČSM (jednotného Československého svazu mládeže), pod ochranná křídla pionýrské organizace, oficiálně ustavené 24. dubna 1949 (v den svatého Jiří, patrona všech skautů a skautek!) na základě usnesení již vševládnoucí KSČ. Toho jsme však příliš nedbali. Ostatně vždyť by nás, junáky z bořetického homogenního katolického oddílu, do organizačního svazku s Gottwaldovými pionýry ani pustit nemohli! Brzy po návratu z letního tábora v Lukově pod Novým Hrádkem (1948) prošly ovšem naše oddíly jakousi reformou: nové středisko bylo zřízeno ve Velkých Pavlovicích a k němu patřily (vedle místního) i oddíly v Bořeticích, na Vrbičce a v Němčičkách. V čele toho střediska stála středisková rada, jejímž členem jsem byl i já, tehdy zástupce oddílového vedoucího (jímž byl toho času můj kamarád z dětství, Olin Sadílek z naší ulice Za humny). Nu, a tato středisková rada uspořádala ještě o prázdninách 1949 v jedné z učeben pavlovické měšťanky čtyřdenní kurz pro rádce družin a jejich zástupce. Na programu byly obvyklé skautské disciplíny, jako signalizace, stopování, stanování, uzlování, první pomoc, ochrana přírody atd., také však organizování a vedení družinových schůzek, což se tam probíralo s praktickými ukázkami, nákresy a názornými pomůckami. Počítali jsme tedy s tím, že Junák (slovu skaut jsme se na veřejnosti začali vyhýbat – komunistům připomínalo britský a americký, tedy imperialistický, původ toho hnutí) bude přece jen normálně existovat a rovněž bořetický oddíl, se dvěma dru-

žinami junáků a smečkou včlat, bude jako dřív zdárně fungovat. Tento náš záměr jsme mohli jakžtakž naplňovat jen do jara 1950, když jsem se koncem dubna toho roku, s odůvodněním, že se musím připravovat v květnovém termínu na maturitu, s bořetickými junáky i včlaty rozloučil. Ale v úplný konec skautingu v rodné obci jsem ani v té chvíli nevěřil, protože jsem neváhal o dva roky mladšího studenta Jožu Surmana (skautským jménem Rolf) požádat, aby mě zastupoval alespoň ve funkci akely, vedoucího smečky včlat.

Mezitím se ovšem na politické scéně našeho státu odehrávalo mnoho aktů, cílevědomě směřujících k omezování lidských práv a svobod. Soustavná totalizace pokračovala zdánlivě legitimní cestou. Už 23. února 1949 schválilo loutkové Národní shromáždění zákon o jednotných zemědělských družstvech, třebaže ještě před rokem Klement Gottwald (tehdy premiér, posléze prezident) veřejně ujišťoval, že u nás žádné kolchozy zavádět nebudeme. Zmíněný zákon byl však jen předehrou k masivním útokům na soukromé vlastnictví rolníků, které měly nedlouho poté následovat. Pak 25. dubna 1949 vyzvalo předsednictvo ÚV KSČ k všemožnému oslabení vlivu Vatikánu a opoziční síly římskokatolické církve, a tím začalo jeho tažení proti náboženské svobodě a proti věřícím. Biskupové v celé ČSR na to reagovali pastýřskými listy, které byly tajně šířeny do všech farností a tam z kazatelen přečteny věřícím. (U nás to bylo za faráře a děkana Martina Vrby.) Z Prahy byl tehdy vypořezán papežský nuncius (diplomatický zástupce Vatikánu) a také tam byl internován primas (vrcholný představitel katolíků u nás) pražský arcibiskup Josef Beran. V domácím vězení, bez jakékoliv možnosti komunikace s věřícími i duchovenstvem, byl pak držen celých 14 let, až do roku 1963. Po papežském jmenování kardinálem v roce 1965 mu strana a vláda „dovolila“ odjet do Říma, k příslušnému obřadu, nesměl se však domů již vrátit. Zemřel tam, fakticky ve vyhnanství, v roce 1969. Perzekuce církevní hierarchie začala naplno právě již v polovině roku 1949, kdy byl najednou zatčen větší počet opatů, převorů a jiných prelátů, duchovních a představitelů katolické inteligence, kteří byli pak v dalším roce odsouzeni v jednom z pověstných politických monstrprocesů (např. opat Anastáz Opasek z Břevnova, odsouzený na doživotí). Jaký význam měla pro vládnoucí KSČ právě problematika církevní, o tom svědčí fakt, že 14. října 1949 dala schválit zákon o zřízení Státního úřadu pro věci církevní a také zákon o hospodářském zabezpečení církvi, které ji pak plně „opravňovaly“ k rozsáhlým konfiskacím stávajícího církevního majetku v následujících čtyřiceti letech. Nezástalo však jen u katolických odpůrců režimu, neboť ještě na podzim roku 1949 došlo k masovému zatýkání bývalých činovníků demokratických stran, národně socialistické, lidové a sociálnědemokratické, kteří byli pak, po mnohaměsíční vyšetřovací vazbě, souzeni v následujícím monstrprocesu s Miladou Horákovou.

Byli jsme však mladí, jakkoliv už i poučení, a tak jsme uvedeným politickým událostem věnovali pramalou pozor-

nost. Náš postoj lze vysvětlit též skutečností, tehdy neznámou, že komunistický režim potlačoval objektivní informace o četných zatčených a následně odsouzených „podvratných živlech“ v jednotlivých krajích (například kvůli protistátním letákům), aby pak o to důrazněji mohl propagandisticky využít zmíněné monstrprocesy v dalších letech. O politic-

kém směřování naší poúnorové republiky jsme přesto věděli alespoň to podstatné. Mám-li však mluvit jen za sebe, musím sdělit především, že jsem dobový vývoj politického dění sledoval z novin už za války, snad od prvních gymnazijních let. Věděl jsem už tehdy, co je nacistická cenzura, naučil jsem se číst noviny mezi řádky a vnímat rozdíl mezi bezuzdnou propagandou a skutečnými zprávami, například z londýnské BBC. Třebaže doma jsme rádio až do roku 1950 neměli, mohl jsem občas poslouchat zahraniční rozhlas za války, za leteckých poplachů, ve sklepě domu hodonínského stavitele Sedláře, s jehož synem Jindrou, mým spolužákem, jsem kamarádil. Tak jsem se učil už od nějakých dvanácti let kriticky myslet. Po válce jsem z deníků začal dávat přednost Lidové demokracii, orgánu strany lidové, neváhal jsem však občas zakoupit i Svobodné slovo, z časopisů jsem si troufl i na Tigridovy Obzory a kromě toho jsem odbíral Úsvit, časopis katolického studentstva. A to nemluvíme o časopisech skautských, jejichž obsah jsem doslova hltal. Mé politické orientaci nasadila korunu má sestra Marie, která mě už v roce 1947 přihlásila do ČSL, strany lidové. Dlouhá léta jsem pak mezi svými dokumenty schovával modrou stranickou legitimaci, podepsanou předsedou místní organizace a tehdejší předsedou MNV (starostou obce) Josefem Šťastným. I toto všechno se po Únoru změnilo, takže k Plojharovým lidovcům jsem se nikdy nehlásil, a pokud jde o sdělovací prostředky, některé časopisy byly zcela zrušeny, jiné se objevovaly dál, pod stejným názvem, ale v důkladně cenzurovaném vydání. Nastal čas k četbě starších, poválečných nebo dokonce předválečných ročníků periodik, ba i knih se starším datem vydání. Jinou možnost poskytl navštěvování knihoven, jenže ne těch veřejných, okresních, městských nebo univerzitních, které dostaly právě v letech 1949–1950 ostrý příkaz ministra informací Václava Kopecného k vyřazení knih reakčních autorů – T. G. Masaryka, Edvarda Beneše, z beletristů Franze Kafky, Karla Čapka, Rudolfa Medka, z emigrantů Jana Čepa, Egona Hostovského, z básníků Otakara Březiny, Josefa Svatopluka Machara, z historiků Josefa Pekaře nebo mladšího Bohdana Chudoby atd. Rozvážní knihovníci z nich vytvářeli skryté fondy, které pak v depozitářích přečkaly celých 40 let totality, ti servilnější je však dali zešrotovat ve sběrnách papíru. V následujících letech jsem ale měl v tomto ohledu štěstí na starší vzdělané lidi, kteří měli doma poměrně velké a skladebně

zajímavé knihovny a byli ochotni vybranou literaturu půjčovat. To souvisí však až s další mou životní stací – s Brnem, kam jsem se dostal o rok později.

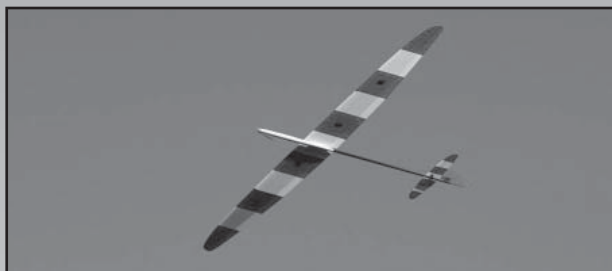
A teď, ať mi čtenáři dovolí malou odbočku či retrospektivu (pohled zpět). Jak jsem naznačil už v prvním dílu tohoto „seriálu“, trvalé bydliště jsem měl až do konce padesátých let ve

svém rodném domě, ve staré chalupě za humny. Měla číslo popisné 135. Byli jsme šestičlenná rodina, táta se jmenoval Josef a na tuto chalupu se přiznal až po návratu z první světové války (prožil ji do roku 1916 na ruské a pak do roku 1918 na italské frontě) a po následné vojenské službě na Slovensku, kde se v roce 1919 jako dobrovolník zúčastnil bojů proti maďarské Rudé armádě. Svatba se konala až v listopadu 1920, kdy se Jenovéfa Svátková, tehdy jediná pozůstalá dcera vdovy Josefy Svátkové, stala jeho manželkou. V tomto svazku se nejprve (1921) narodila moje sestra Marie, dodnes žijící, potom (1925) můj bratr Josef, zemřelý roku 2007, po necelých šesti letech (1931) jsem přišel na svět já, Antonín, a konečně ještě o rok později (1932) můj bratr Jaroslav, který ovšem také již umřel (2011). Naše chalupa navazovala svým severním štítem na domek č.p. 134, kde bydleli tehdy Česalovi, Václav a Marie, s dcerou Marií, narozenou 1933. Jako dítě jsem se obvykle musel starším lidem prezentovat – že „su Grůzuj z huličky“ nebo „Grůzuj za humnama“ a někteří se ujišťovali, „jestli je to kluk Jožky Grůze,“ protože lidí stejného příjmení bylo v obci více než dnes, kdy jsou rozptýleni po celé republice. Mladí Bořetičané si těžko představí, jak asi vypadala ta dnešní ulice Za humny v časech mého dětství. Stručně řečeno: od transformátoru, kolem Luže a kolem naší uličky, až po osamělé stavení Jana Jurase na jedné z prvních Čtvrtí vedla tudy hlinitá, selskými povozy uježděná polní cesta, v létě prašná, zjara a na podzim blátivá. Do Hodonína jsem dojížděl celých osm let, od primy do oktávy, z toho šest let na dopolední a dva roky na odpolední vyučování. Ranní vlak mi jel kolem tři čtvrtě na šest, vstát se muselo nejpozději před pátou; maminka nachystala teplou kávu (žitnou, neboť zrnková, tedy pravá káva, turecká či arabská, byla až do roku 1946 nedosažitelná) a dva krajíce chleba se sádlem nebo mletými škvarky na svačinu (nebo oběd) a – pokud byla cesta za humny, spoře osvětlená asi třemi pouličními elektrickými žárovkami na sloupech u stodol, rozbahněná, byla moje obětavá matka ochotna nést mi boty na přezutí na relativně čistší silnici v Dědině, kam jsme museli přeskákat po kamenech v uličce mezi Hlavnovským (č.p. 24) a Lůbalovým (č.p. 23), nebo až na hlavní silnici u transformátoru, odkud jsem kolem Springrového šel do Chalúpek a dále až k nádraží, třebaže tamní cesta byla neméně blátivá. Teprve po válce, v letech 1945–1946 byla od Multně k nádraží

vybudována silnice dlážděná žulovými kostkami. Tím pádem se rovněž moje každodenní cesta do gymnázia a zpět stala příjemnější. Ovšem vlaky ČSD, zvláště na té lokální trati Zaječí–Hodonín nebyly tehdy příliš pohodlné. Poměrně malé osobní vozy, 3. třída s dřevěnými sedadly, půl vozu 2. třídy, sedadla s opěrkami, potažená tmavým vzorovaným plyšem, oddíly kuřácké, plně smradu, nekuřácké po ránu přeplněné, celkem asi pět vagónů tažených nevelkou parní lokomotivou, která mohutně dýmá do pootevřených oken – to byl ranní obrázek naší standardní cesty do školy, ještě i v letech 1948–1950.

Hodonínské osmitřídí reálné gymnázium, které jsem

Pozvánka na mezinárodní soutěž světové třídy na letišti Kraví Hora

Ve dnech 9.–10. srpna se na letišti Kraví Hora uskuteční velká mezinárodní soutěž modelů větroňů. Tato soutěž je součástí největšího světového seriálu INTERTOUR, který se létá na všech kontinentech. Očekáváme účast asi sta závodníků z deseti zemí, kteří budou v nádherném prostředí Bořetic bojovat o pohár Jihomoravského kraje.

Samotná soutěž se létá s modely vyrobenými ze speciálních kompozitů, které se používají v kosmickém průmyslu. Jsou vybaveny elektromotorem na vznesení modelu do vzduchu a výškoměrem, který zaznamená výšku, kdy byl motorek vypnut. Poté model létá s využitím přírodních energií a je jen na umění pilota, aby se ve vzduchu udržel. Maximální čas letu je 10 min. Při přistávání se hodnotí přesnost. Kdo se trefí do kruhu s průměrem 1 metru, má 50 bodů.

Každý pilot soutěže letí osm kol a nejlepších 12 pilotů letí finále, které rozhodne o vítězi.

Pro diváka jsme připravili soutěž papírových házedel. Zúčastnit se může každý od 3 do 100 let. Jediná podmínka je, aby letadélko bylo složeno z papíru A4 bez jakéhokoliv přídavného materiálu. Soutěž začne v sobotu okolo 15. hod.

Vítězi budou oceněni.

Ředitel soutěže F. Babáček

začal navštěvovat v roce 1942, se proměnilo v duchu první školské reformy ministra Zdeňka Nejedlého (KSČ) od školního roku 1946/47 na čtyřtřídní gymnázium s maturitou. Do jeho první třídy (říkali jsme jí stále tradičně kvunta) byli v uvedeném termínu přijati čtrnáctiletí chlapci a dívky (ty byly v menšině) ročníku 1932. Z Bořetic to byl jen Tonda Suský, dotud spolužák mého bratra Jary na pavlovské měšťance (hlavní škole ve Velkých Pavlovicích). S Tondou jsem se rychle spřátelil a po letech mohu přiznat, že jeho prostřednictvím jsem postupem času poznal devět dalších bořetických mládenců, kteří měli také rádi víno a zpěv. Vzniklo jakési neformální sdružení, parta rodilých Bořeticanů, rekrutů před válkou, pro něž autor těchto řádků vymyslel označení Bylo nás jedenáct. Činnost té party, která zahrnovala téměř spontánně svobodné chlapce ročníků 1927–1932, vesměs členy Orla nebo katolického Junáka, byla celkově prostá a nepolitická: udržování národopisných zvyklostí (velikonoční pomlázka, hodové tradiční úkony, vánoční koledy atd.) a pravidelný sborový zpěv slováckých písní – v kravihorských sklepech i na návsi nebo přímo pod okénkem. Tyto aktivity jsme ve složení Antonín Petrásek, Rostislav Petrásek, Václav Vyhňák, Josef Žďárský, Jan Petrásek, Jan Janošek, Jaromír Kuchyňka, Josef Pazderka, Stanislav Pazderka, Antonín Suský a já, níže podepsaný, provozovali zejména v letech 1949–1951. Stovky rozličných slováckých písní, které jsme vícehlasně přezpívali, ať už písní z Podluží, z Dolňácka, Hornácka či rovnou z našeho kraje, mi dodnes znějí v uších. Tehdy, v dobách temných, až beznadějných, nás posilovaly ve víře v lepší budoucnost.

PhDr. Antonín Grůza

Elektronické zabezpečovací systémy

Miroslav OSIČKA

tel.: +420 608 977 980

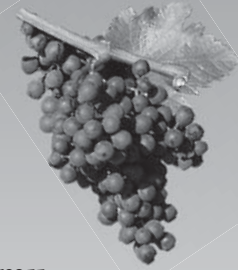
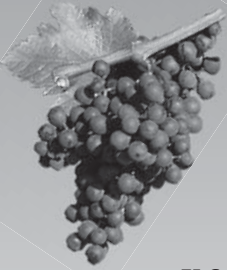
Zabezpečíme Váš byt, dům, firmu,
nebo vinný sklep.

Zdarma provedeme průzkum
a vytvoříme nabídku pro optimální
zabezpečení objektu.

Dále nabízíme kamerové systémy,
které umožní nepřetržitě monitorovat
hlídaný objekt.

www.ezsvb.cz

info@ezsvb.cz

Pozvánka

Zveme všechny příznivce pěkné moravské písničky na

PŘEDHODOVÉ ZPÍVÁNÍ,

které se uskuteční již tradičně

v sobotu 2. srpna 2014 ve 20 hodin na sóle u kulturního domu.

V programu vystoupí mužácké sbory Svodničan z Bořetic, z Boršova, ženský sbor Bořečanky z Bořetic.

K tanci a poslechu hraje cimbálová muzika z Mistřína.

Vstupné dobrovolné.

Občerstvení zajistí letošní stárky a stárky.

Přijďte si odpočinout při pěkné písničce od předhodového shonu, pozvěte své přátele k posezení při skleničce dobrého vína a v příjemné atmosféře.

Srdečně zvou pořadatelé – kulturní komise obce a mužácký sbor Svodničan.

Uřezání máje v Němčičkách

Postavené máje lákaly chasu okolních obcí, aby ji šla v noci „skotit“. O jedné takové výpravě Bořečáků do Němčiček v pátek 2. 7. 1987 je se vypráví v básničce, kterou jsem získal od účastníka Martina Vojtěška toto:

*Tenkrát z pátky na sobotu
byla bůrka veliká.
Němčičákom spadla mája*

zabílo to Poulíka. (Edu SNB, ne skutečně, hodilo se to do rýmu)

*Válka volů, ta je známá
Bořetice – Němčičky.*

*Vy nevíte, jak to chodí (bolí),
když se lámů ručičky.*

Z hospody se ten den vypravila skupina Bořečáků, že půjdou uřezat

do Němčiček máju. Byli nachytáni chasou z Němčiček při kácení a strhla se rvačka veliká. Němčičtí hnali ty z Bořetic daleko pod Veselou. Před naše hody nám to Němčičáci oplatili. Přivezli si autogen a upálili zabetonovanou ocelovou patku máje a odvezli ji do meruňkového sadu, kde ji potom všichni posrali. Tam, a v takovém stavu jsme ji potom našli.

V. Petrásek

Právo bitky

Hody jsou v našem kraji svátkem ze svátků největším. O hodech se udržovalo mnoho starých zvyků, ale některé také zanikaly. Zvyk shazování kozla nebo berana z věže kostela, či stínání berana anebo mlácení kačera cepem, jak píše paní Kaňová v seriálu – Lidový rok na Slovácku, skončil již v 19. století nebo nebyl u nás nikdy prováděn. Tento zvyk se v té době udržoval v jiných krajích na Moravě a v Čechách. Jiné to však bylo s krutostí mezi chasou a také mužáky. Nebylo jediné muziky, a hlavně o hodech musela vzniknout pořádná bitka, která mnohdy končila až smrtí některého z účastníků. Vysoké boty byly součástí kroje a o hodech byl vždy v jedné botě zastrčen nůž „dluháček“, který byl v bitkách často používán.

Urazil-li někdo chasu, bylo povinností stárka, aby se pomstil a první se pustil do bitky. Na urážku stačilo jen málo a často to bylo sebrání kosárku z klobouku. Stárek požíval u veškeré chasy největší úctu a byl-li uražen, tak se všechna chasa za něj postavila. Pro tyto případy byl připraven celý obecní výbor v hospodě v „mlsnici“, kde hodoval na obecní útraty a v případě bitky zasahoval s „býkovci“ proti bijící se chase. Skutečně nejvíce bitek se svádělo o hodech. Co ty hody měly všechno na svědomí, ale od-

pouštělo se vše, vždyť „sú hody“. I když se stalo nějaké neštěstí, říkalo se „měly hody nebyt“.

Jinak tomu nebylo ani v Bořeticích a okolí. Horká krev chasníků a mladších ženáčů, podporovaná velkou konzumací zdejšího vína a později i „kořalky“, byla častou příčinou tragických událostí o hodech. První doložitelná událost, která skončila smrtí o hodech, je z roku 1777. Tehdy se nepohodla chasa kobylská s bořetickou a vznikla taková bitka, že v Bořeticích zvonili o pomoc. Musela to být opravdu bitka velká, neboť se chasa bila až do příjezdu pomoci z Pavlovic. Pavlovští přijeli ozbrojeni, a když se kobyliští pustili do nich, vystřelil pavlovský chalupník Filip Coufal proti nim a zastřelil dvacetiletého chasníka Jana Vykydala z Kobylí, jak píše ve Vlastivědě moravské historik Hosák. Tuto událost připomíná dodnes v Bořeticích smírčí kámen, dnes již s nečitelným nápisem. Do té doby byly hody vždy společně s poutí ke sv. Anně, které je zasvěcen zdejší kostel. Církevní a světská moc tehdy rozhodla o oddělení poutě od hodů, a to se dodržuje do dnešních dnů, kdy jsou hody až týden po pouti.

Druhá tragická hodová událost se stala o hodech roku 1849, kdy tentokrát chasa z Pavlovic v bitce zabila Josefa

Šimečka z Vrbice. Tento výsledek bitky se dostal i mezi „zavádkové“ písně, kdy se pak zpívalo: „Hody, milé hody, nadělaly škody, zabily synečka, Josefa Šimečka.“

Na třetí podobnou událost si ještě vzpomínají někteří pamětníci v Bořeticích. Bylo to o hodech v roce 1961, kdy byl na nádraží zabit Miroslav Šikula z Modřic.

Nejen v bitkách však končily životy mladých chlapců o hodech. Také nešťastné náhody a nepozornost při manipulacích s hodovou „májí“ si vybírala svou daň. Před několika desítkami let v Bulharech zabíjela máj ještě nepostavená. Není to tak dlouho, co v Zaječí zemřel stárek při přivázení máje z lesa. Ale „tož měly hody nebyt“.

V. Petrášek

STÁRCI, STÁRKY A CHASA
 VYHLAŠUJÍ VÁLKU NEALKOHOLICKÝM NÁPOJŮM
 POD KRYCÍM NÁZVEM
HODY BOŘETICE
 ARSENÁL: PISTOLE RÁŽE 0,7
 KANÓNY ZNAČKY DEMIŽÓN 30L
 KAPESNÍ NŮŽ S VÝVRTKOU
 ARMÁDNÍ KAPELY: DJ LACARANKA A DJ SOKOLKA
 HESLO: STŘÍZLIVÝ NÁS NEDOSTANOU!!!
 VERBOVÁNÍ PROBĚHNE V TERMÍNU 3.8.-5.8.2014

Trasy hodovních průvodů

Neděle 3. srpna

Chlapci vyjdou z hospody kolem kulturního domu a budou pokračovat směrem k 1. stárce (Lenka Vojtěšková), u níž budou čekat krojovaná děvčata. Zde si stárci vyzvednou své stárky a sklepník sklepnicí. Od stárky se půjde uličkou „Bauerovou“ nahoru kolem školy, „Jerichem“ dolů kolem autobusové zastávky, „Humnama“ na konec ulice a kolem Floriánku na sólo.

Pondělí 4. srpna

Chlapci vyjdou z hospody kolem školky k 2. stárce (Kateřina Dufková). Zde budou čekat krojovaná děvčata. Půjde se kolem Hemplového ke sklepnicí (Miluše Jakubcová), kde bude čekat i 1. stárka. Od sklepnice k pekárně a doleva „Chalůpkama“. Dále „Žabím klzem“ nahoru

a ulicí dolů k vlakovému nádraží, kolem „Mlýna“ nahoru, směrem ke křižovatce na ulici „Hlavní“ na Velké Pavlovice kolem kulturního domu na sólo.

Úterý 5. srpna

Chlapci vyjdou opět z hospody. Projdou kolem pekárny po „Hlavní“ kolem kulturního domu ke sklepnicí (Miluše Jakubcová), u níž budou čekat krojovaná děvčata. Od sklepnice dolů na „Hlavní“ ulici k 1. stárce (Lenka Vojtěšková), vyjdou na ulici „Záhumenice“ kolem bývalé šrotovny k autobusové zastávce „Jerichem“ k 2. stárce (Kateřina Dufková), pokračuje se směrem dolů k Hemplovému „Žabím klzem“ a ulicí „Chalůpký“ nahoru, kolem prodejny nábytku Pilarčík k Jednotě pokračujíc až k Vrbici a zpátky kolem Floriánku na sólo.

Oldřich Damborský

Na vrcholu lesa

Kráčím borovým lesem na pahorku
přeběhl zajíc, zasvítilo zrcátko srny,
teď mám v srdci plyš, dřívě jadrný
v dálce jsem nechal ztracenou holku.
Tak malicherné jsou z výšky rozbroje
černá, bílá, černá, bílá kavka letí oblohou,
odpusť jim, Pane, oni za to nemohou,
dej jim velké usmíření a trochu pokoje.
Splývám s lesem a ten ke mně tiše mluví:
Nech plout s čím nejde hnout, nevinný hříšníkú.
Natáhnu se na mech jako na nejlepším slamníku
hlť vína, dalamánek, uspí mne tichý zpěv žlůvy...

Znamení řeky

Ve Svodnici už dávno neplují
dlouhé zelenozelené řasy,
jen kalné proudy kafe suplují
a těžko by sis umyl vlasy.
Plavali jsme tam jako kluci,
pak blátivou skluzavkou z břehu,
gejzír vytryskl, my vševědoucí,
i tehdy rozřízl jsi si nohu od střepu.
Však Svodnice teče už věky,

vždy přestála povodně i sucha,
tvrdošijnost je znamení té řeky
a hudba žabek je tak jednoduchá.

Mše na pouti svaté Anny

Je pouť svaté Anny
v parčíku obkrouženém lipami
se srdčitými listy,
křehkými jako to člověčí,
On otevřel k tobě brány
v sandálech s nahými patami.
V tom horkém létě dýchají plíce
jako zrezivělé píсты,
ale každý věří, že jej Annina láska
vyléčí.
Skřívání v korunách
zpívají svoje Te Deum sladce
a kněz mluví k moderní době,
o konzumu, bídě a počítačových hrách,
zatímco oceán něhy je skrytý
v jedné slzy kapce.
Pokorou a skromností
vroucníme sami
k sobě...

Oldřich Damborský

Kdousov – 1. turnus

Letošní první turnus se nesl v duchu televizní show „The Amazing Race“ aneb O milion kolem světa. Všichni byli rozděleni do čtyř týmů, zvolili si názvy – Želvy Ninja, Ohniváci, Bublíny a Asiati, a namalovali vlajky. Sypanou batikou se vytvořila táborová trička a po celý týden si týmy tvořily cestovní knihy. Trasa našich cestovatelů začala samozřejmě v Evropě, ale další den jsme se ocitli v Austrálii. Každý táborový den začínal budíčkem v podobě tematických písní, z nichž při doznění třetí písně musely být děti nastoupeny na rozcvičku. Dopolední program se skládal ze dvou her, a to Poznávání země, do které se ten den cestovalo, a Cesty, při které se překračovaly pomyslné hranice a dostávala razítka do cestovních pasů. Odpolední hry pak představovaly činnosti zaměřené na danou zemi.

V Asii navštívily děti asijskou tržnici, v Africe nechávaly svůj osud Náhodě, v Jižní Americe navštívily Brazílii a karneval v Rio. V Severní Americe jsme se ocitli v USA a řešili jsme vraždu a poté si udělali výlet do Hollywoodu. V pátek pak proběhla známá televizní hra Boyard a večerní diskotéka. Během týdne jsme měli také táborák a po dlouhé době u něj zazněly také táborové písně za doprovodu kytary. Stezku odvahy zvládli i menší táborníci a jeden večer proběhlo také táborové promítání. Stejně jako vloni dostal každý odznak do sbírky a několik věcných odměn. Podle slov dětí z tohoto turnusu, které vyplňovaly menší dotazník, byl tábor „dobrý“, pochutnaly si na langoších, buchtičkách a palačinkách, některé dokonce na cuketě, a příští rok jedou zase. A my samozřejmě také.

Anna Holásková

Kdousov – 2. turnus

Druhý turnus se inspiroval televizní show „Kdo přežije“ s přívlastkem „v maskáčích“. Všechny hry byly inspirované touto soutěží a byly založeny na vzájemné spolupráci mezi jednotlivými členy týmu. Opět byly čtyři týmy a jejich názvy vycházely ze samotné show.

Byly to týmy – Sodonika bone, Aoiro, Rudí povstalci a Toka Toka. Týden započal vyložením na ostrově a první hrou, podle které se děti rozdělily do týmů. U této hry jsme zmokli, a vznikla nám tak ta pravá atmosféra pro téma Kdo přežije, po usušení se tvořily táborové vlajky

a každý dostal šátek (tzv. tunel) jako odlišení svého týmu. V neděli jsme se starali o shánění potravin a odpoledne navštívili starého šamana, který zapomněl své jméno. Dále se pak soutěžilo například v kódování, velikém pexesu, překonávání pavučin, rýžování zlata, zahráli jsme si

hru Den trifoldů a jeden den se vydali na procházku do nedaleké Police. Ve čtyřech dnech také probíhaly „školy“ s názvem Dovednosti trosečníka, kde se děti učily první pomoci, ochraně proti zlým snům, orientaci a maskování v přírodě a šifráh. Ve čtvrtek večer si pak své dovednosti ověřili v soutěži Zkouš-

ky trosečníků. Ten samý den proběhla také „Návštěva tržiště“, kde si děti mohly za korálky přidělené podle průběžného počtu bodů „koupit“ nějakou dobrotu nebo si vybrat z cen od sponzorů. Všem sponzorům samozřejmě děkujeme! Nechyběly ani kmenové rady, na kterých se hlasovalo o nejvíce ná-

pomocného člena celého dne, a ten poté získal imunitu na další den. Ta představovala například uvolnění z rozcvičky nebo předností právo v řadě na každé jídlo následujícího dne. Celý týden jsme zakončili diskotékou a zapálením prskavek se rozloučili s tábory roku 2014.

Anna Holásková

Rybářské sdružení Bořetice

S dobou prázdnin se rozjela návštěvnost našich webových stránek <http://rybarske-sdruzeni-boretice.webnode.cz/>. V diskuzi se objevuje i pár dotazů, na které se ptají i lidé z okolí. Chtěl bych využít možnosti, kterou nám nabízí obec, a prostřednictvím BL odpovědět na ty nejčastější.

Jsmo občanské sdružení se soukromým revírem, na němž si každý gram ryby musíme vypěstovat nebo zaplatit. Naším cílem v žádném případě není masový komerční rybolov, ale dodržujeme slib daný obci, že za určitých podmínek umožníme zalovit si i ostatním spoluobčanům, kteří nejsou našimi členy. Toto se děje formou jednorázových povolenek, takzvaných hostenek, jejich druhy a ceny najdete na našich stránkách v rubrice O nás, v sekci Jednorázové povolenky.

Další častý dotaz je na možnost kempování u rybníků, bohužel tady musím zájemce zklamat, pro stanování nemáme hygienické ani technické zázemí a výjimečně jej s ohledem na provozní řád, povoluje jen našim členům, kteří provádějí dočasně povolený noční lov dravců. Zde je na místě odpovědět na další častý dotaz. Noční lov je povolen jen členům RS Bořetice. Pro jednorázové povolenky platí doba lovu dána místními úpravami, to je momentálně od 7 do 20 hod.

Také jsme často dotazováni, proč nenasazujeme amury. Tuto dosti populární rybu a ani dnes moderní jesetery nenasazujeme, protože máme z odboru ŽP povolen režim vysazování původních druhů ryb. Je známo, že se semtam nějaký ten amur chytí, ale to jsou výjimky. Buď přežily z původního rybníčku, který se nedal slovit, nebo se k nám dostal při nákupu drobných násadových kapříků. V násadě je při dodávce garantována druhovost v průměru 95 %, v těch 5 % může být cokoliv, a hlavně při nákupu netříděné bílé ryby. Nepůvodní druhy se snažíme likvidovat, takže dokud se nezmění pravidla, amuri se nenasazovat nebudou.

Také bych rád odpověděl, na jeden spíše názor než na dotaz: Vedení je čím dál víc namyšlený, hlavně o závodech.

Jestli si myslíte, že jsme čím dál víc namyšlení, tak k tomu asi máme i důvody. Když jsme začínali pořádat dětské závody ZADARMO, tak jsme pro děti měli jako ceny šňůrky k mobilům, nějaké cukroví, reklamní čepice, pexesa, omalovánky, propisky, pastelky, záložky do učebnic, reklamní tašky apod. Toto jsou dnes věci, které dostanou automaticky do tašky, a k tomu si ZADARMO losují

na čísla míst i hodnotné dárky (již druhým rokem to byly soubory her, deskové a stolní hry, puzzle a maxipuzzle, gormiti, brilantinky pro holky, sady modelů a hry z kolekce Prehistoric, Monster, hry a karty Pat a Mat, hry a pexesa Hello Kitty a další od hlavního sponzora pana Martina Lyera a osobně věnované DVD o rybářských výpravách od Jakuba Vágnera a mnoho dalších a dalších). Letos byly v hodnotě kolem 250 Kč na jeden dárek, a to bez občerstvením a cukrovinek, které měly děti taky zdarma!!!!

Tak to snad „hlavně o těch závodech“ můžeme být i trochu namyšlenější.

A na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se na letošních závodech podíleli organizačně a hlavně všem našim sponzorům, kterých je tolik, že jejich výpis by byl hodně dlouhý, a hlavně bych nerad na někoho zapomněl.

Karel Zálešák, předseda RS Bořetice

NĚMČINA

překlady – tlumočení

(dle časových možností)

odborná terminologie-
zemědělství, vinařství, elektro,
obchod a další

výuka

od mírně pokročilých, odborná němčina,
konverzace (víkendy)

ING. ROMANA PARLÁSKOVÁ, VRBICE

Tel.: 724 125 601

e-mail: parlasek@seznam.cz

NĚMČINA

Není hasič jako hasič

Název článku není náhodný, troufnu si říci, že většině lidí se při slovu „hasiči“ vybaví především hasičský ples, mnozí si vzpomenu na hasičskou soutěž v požárním útoku nebo mlhavě na letní kino, rodiče nás mají spojené s činností jejich dětí v kolektivu mladých hasičů. Zlomyslnější si vzpomenu na legendární film „Hoří, má panenko“ od Miloše Formana a představují si činnost hasičů podobně, tzn. dlouhé schůzování starých strýců „o ničem“ a především hašení žízně. Občas se snad najde i jedinec, který si vzpomene, že hasiči možná taky hasí požáry a pomáhají ostatním, když je třeba.

Myslím, že je v pořádku, když lidé podvědomě (a většina i vědomě) nedělají mezi výše uvedenými aktivitami rozdíly a vnímají nás prostě jako hasiče. Ve skutečnosti existují ale dva „hasičské druhy“, ti první se sdružují v tzv. sborech dobrovolných hasičů (SDH), které mají právní postavení organizačních jednotek občanského sdružení. Jedná se v podstatě o zájmovou organizaci (stejně jako např. myslivci nebo rybáři) s právní subjektivitou, v jejímž čele stojí starosta sboru (u nás je to Milan Foler) doplněný náměstkem, pokladníkem, jednatelem atd. Činnost SDH se v rámci obce soustředí většinou na pořádání kulturních akcí, hasičský sport nebo práci s dětmi. Sbor dobrovolných hasičů teoreticky nemá s hašením požárů a dalšími zásahy v obci nebo mimo obec nic společného, jeho činnost na poli požární ochrany může být maximálně preventivní, spočívající ve vzdělávání a osvětě. Díky tomu, že na členy SDH nejsou kladeny žádné zvláštní nároky, bývá členská základna SDH velmi různorodá. Členem může být dle stanov každý, kdo platí členské příspěvky a podílí se na činnosti sboru, a to bez ohledu na věk, pohlaví, bydliště, zdravotní stav, odbornou způsobilost atd. V naší obci byl sbor dobrovolných hasičů obnoven v roce 2002. SDH je z pře-

vážné části financován z členských příspěvků, darů, popř. z výdělků jím pořádaných akcí. Samozřejmě může požádat o dotaci i obec (stejně jako každé jiné zájmové sdružení), v případě SDH Bořetice to bylo v posledních letech vždy na práci s mládeží.

Druhým „hasičským druhem“ je tzv. jednotka sboru dobrovolných hasičů (J-SDH). I když název je téměř stejný, formálně nemá jednotka se sborem nic společného. Jednotku zřizuje obec jako svou organizační složku, jednotka má tedy podobný status jako např. obecní knihovna či škola a členové jednotky mají s obcí (nikoli se sborem) uzavřenu dohodu o členství v jednotce, ze které pro ně vyplývají většinou spíše povinnosti. Může se stát, že členy jednotky nejsou členové sboru, i když se to stává velmi zřídka a zpravidla pouze tam, kde není sbor dobrovolných hasičů založen. V drtivé většině obcí a měst jsou členové jednotky zároveň členy sboru a já myslím, že je to tak dobře, neboť společně fungují lépe. Ke členství v jednotce je třeba splnit několik podmínek, především musí být kandidát zdravotně a odborně způsobilý, zdravotní způsobilost je prokazována vstupní a po každých dvou letech periodickou zdravotní prohlídkou. Odbornou způsobilost člen získává průběžně formou školení. Nejvyšším představitelem jednotky je její velitel (u nás je to Tomáš Langer), kterého jmenuje starosta obce, zpravidla na doporučení sboru dobrovolných hasičů (zájmového sdružení). Jednotka má (kromě velitele) ještě další osoby ve vedoucích funkcích – zástupce velitele a velitele družstva. Je tak zajištěna jejich vzájemná zastupitelnost, protože u každého výjezdu musí být přítomen min. jeden člen jednotky s odborností velitele, jinak by neměla jednotka k zásahu vůbec vyjet. Všichni velitelé, zástupci velitele a velitelé družstev musí pro výkon své funkce splnit kromě základní odborné přípravy ještě zvláštní odbornou přípravu pro funkci velitele

s časově omezenou platností, poté musí být obnovena formou periodického školení s přezkoušením. Zvláštní odbornou přípravu musí na podobném principu absolvovat také strojníci jednotky.

Jednotka sboru dobrovolných hasičů je financována z kapitoly obecního rozpočtu, o výši částky rozhoduje zastupitelstvo obce při jeho schvalování (popř. později při úpravách rozpočtu). Jednotka může být také financována z jiných zdrojů (např. z dotací, což se naší jednotce v posledních letech daří). Občas zaslechnu, že „hasiči dostali tento rok 100 tis. a ostatní spolky tolik nedostaly“. Jedná se však o krajně závadějící informaci. To nejsou finance pro sbor dobrovolných hasičů (jako zájmové sdružení), ale pro jednotku sboru dobrovolných hasičů (jako organizační složku obce). Je logické, že obnova a údržba výstroje a výzbroje či vozového parku, odborná příprava členů jednotky, refundace mezd při zásazích vyžadují finance, na druhou stranu veškerý takto nakoupený majetek není majetkem jednotky, ale obce. Jednotka je pouze správcem a členové jednotky se (ve většině obcí zcela zdarma) pouze starají o jeho údržbu.

Obec má ze zákona o požární ochraně povinnost zajistit si na svém území požární ochranu, a to buď zřízením jednotky požární ochrany, nebo tím, že bude platit jiné obci nemalé finanční prostředky za „zapůjčení“ její jednotky k požární ochraně. Ze zkušeností ale vím, že sdílení jednotky nemusí vždy fungovat bez problémů a „mateřská obec“ má vždy přednost, to se týká i různých „nezásahových“ výpomocí obcí. J-SDH Bořetice byla zřízena zastupitelstvem obce v roce 2006 a funguje vzhledem ke svému zázemí a vybavení velmi dobře.

Pěkný zbytek léta přeje za SDH i J-SDH Bořetice

*Jiří Michna
náměstek starosty SDH
velitel družstva J-SDH*

Tenisový klub Bořetice 2012

Ani v letošním roce jsme nezaháleli v činnosti klubu, především po sportovní stránce. Na Valné hromadě tenisového klubu byl schválen program jednotlivých akcí, především pořádání tenisových turnajů. První turnaj ve čtyřhře „Zimní turnaj mistrů“, letos už čtvrtý ročník, se uskutečnil letos v lednu v Kurdějově. Turnaje se zúčastnilo sedm dvojic z Bořetic a okolí. Dvojice sehrály zápasy každý s každým a vítězem se stala dvojice Oldřich Pelikán a Richard Chalupa z Boleradic. V letošním roce jsme pořádali i první ročník „Prvomájového turnaje“ pro domácí hráče ve čtyřhře. Turnaje se zúčastnilo 10 dvojic a vítězem se stala dvojice Milan Herúfek a Ing. Petr Machač. V pořadí již osmý ročník „Letního turnaje mistrů“, který se uskutečnil 28. června, se zúčastnilo 10 dvojic z Bořetic a okolí. Vítězem turnaje se stala dvojice David Cvingrál a Milan Herúfek. Nezahálela ani naše nastupující generace, jejich turnaj ve dvouhrách se odehrál 5. července. Turnaje se zúčastnilo 16 hráčů z Bořetic a širokého okolí, vítězem se stal Petr Němec z Vrbice. Zatím poslední turnaj se odehrál v sobotu 19. 7., a to „Družební turnaj“ ve spolupráci s tenisovým klubem ze Šternberka. Na turnaji startovalo deset dvojic, dvojice tvořil jeden hráč z Bořetic a jeden hráč ze Šternberka. Za velkého vedra a obdivuhodného výkonu všech zúčastněných se vítězem stala dvojice Marie Mašlíková a Zdeněk Tomek. V letošním roce nás čeká ještě jeden turnaj, a to ve Šternberku na konci listopadu.

O prázdninách se nám podařilo opět zařídit trenéra na týdenní kemp. Kdo má zájem, může se přihlásit na tel. č. 734 354 236. Kemp se uskuteční od 7. 8. do 13. 8. 2014.

V letošním roce podáme žádost o rozšíření víceúčelového hřiště a tréninkové stěny. Projekt na rozšíření hřiště je zpracován, snad se nám podaří nějaké finanční prostředky získat.

Zimní turnaj mistrů 2014

1. Oldřich Pelikán, Richard Chalupa
2. David Cvingrál, Milan Herúfek
3. Petr Charvát, Drahoslav Stehlík

Prvomájový turnaj 2014

1. Ing. Petr Machač, Milan Herúfek
2. Ing. Petr Zemánek, Jan Petrásek
3. Anna Marie Zloská, Jaroslav Springer

Letní turnaj mistrů 2014

1. David Cvingrál, Milan Herúfek
2. Oldřich Pelikán, Richard Chalupa
3. Petr Stránský, Pavel Stránský

Big Head open 2014

1. Petr Němec
2. Patrik Válek
3. Jaromír Grůza

Družební turnaj 2014

1. Marie Mašlíková, Zdeněk Tomek
2. Dana Hanzlová, Milan Herúfek
3. Alena Skálová, Pavel Bárta

Za tenisový klub Ing. Petr Machač a Milan Herúfek

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Paní Vlasta Černínová, Ostrava	za	500 Kč
Paní Vlasta Vyhňáková, Ostrava	za	500 Kč
Paní Dana Záhumenská	za	500 Kč
Manželé Bohumila a Pavel Jurasovi, Bořetice	za	200 Kč
Paní Jarmila Mazůrková, Starovičky	za	200 Kč
Pan Ing. Lubomír Šmarda, Brno	za	200 Kč
Pan Oldřich Jedlička, Brod nad Dyjí	za	500 Kč
Paní Marie Pešová, Bořetice	za	300 Kč
Paní Marie Dráždilová, Černá hora	za	1 000 Kč
Paní Marie Škubicová, Velké Bílovice	za	200 Kč
Pan Rudolf Pazderka, Polešovice	za	1 000 Kč
Paní Jarka Veselá, Kobylí	za	500 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

FOSFA
we live to give

Fosfa a.s. je společností, která se hlásí k odkazu T. a J. A. Bati. Hledáme spolupracovníky pracovité, poctivé, precizní s praktickým a podnikatelským myšlením a zejména pak charakterem, kteří mají odvalu a vůli uspět.

Naším krédem je vyznávání batovských principů a morální integrity. Při výběru uchazečů klademe důraz na pozitivní energii, schopnost dotahovat, vášně pro věc, otevřenost a adaptabilitu, disciplinovanost a především respekt a úctu k lidem. Důležitými ukazateli při hodnocení je diferenciacce, důvěryhodnost, GEMBA kultura (důraz na akci samotnou přímo na pracovištích) a touha po sebevzdělávání. Záleží nám na budování vzájemné důvěry mezi lidmi napříč firmou. V této chvíli rozšiřujeme výrobu a hledáme nové spolupracovníky na tyto pozice:

VEDOUCÍ VÝROBY • MISTR VÝROBY • SPECIALISTA VÝROBY

Nabízíme:

- Příležitost pracovat pro největšího evropského zpracovatele žlutého fosforu s možností práce v dceřiné společnosti v Německu
- Práci v neustále se rozvíjející společnosti kladoucí důraz na týmovou spolupráci a budování firemní kultury
- Mzdové ohodnocení 20 000 Kč – 40 000 Kč
- Možnost seberealizace, prostor pro uplatnění Vašich nápadů, znalostí a dovedností
- Profesní a kariérní růst
- Firemní vzdělávání - Fosfa Univerzita, firemní školka, firemní ubytování a stravování
- 5 týdnů dovolené

Požadujeme:

- ÚSO/SŠ/VŠ vzdělání
- Prozákaznický přístup
- Týmovou spolupráci
- Částečnou znalost NJ nebo AJ nebo RJ (pro vyšší platové zařazení podmínkou)
- Tělesnou zdatnost a manuální zručnost
- Znalost práce na počítači
- Pracovní morálku, precizní pracovní výkon
- Disciplinovanost, spolehlivost, flexibilitu a všímavost
- Práci na směny s možností částečného působení v Německu

Seznam všech aktuálně volných pozic a jejich podrobný popis naleznete na www.fosfa.cz/prace
Těšíme se na Vás jako nové členy Fosfa týmu.

www.fosfa.cz

Pozvánka

Kulturní komise obce Bořetice, SDH Bořetice
a Svobodná spolková republika Kraví hora Bořetice
Vás všechny srdečně zvou na

14. ročník BĚHU ZA BOŘETICKÝM BURČÁKEM A BĚHU BOŘETICEMI,

kteřé se konají v sobotu 11. října 2014.

Start nejmenších špuntů je ve 14 hodin na sóle u kulturního domu.

Start hlavního závodu je v 15.45 hodin.

Občerstvení a pěkné dárky všem účastníkům zajištěny.

Markrabství lašské, hotel PROSPER****
PROSPERITA investiční společnost, a.s.

Vás zvou na

na doprovodnou akci Lašské Dubové Lože

ZAVÍRÁNÍ LAŠSKÉHO LÉTA

v sobotu 30. srpna 2014

od 15,01 hod. CLČ

v hotelu PROSPER****, ČELADNÁ

Program:

1. Uvítání Lašského krále s družinou
2. Vystoupení dívčí cimbálové kapely od 16,00 hodin
3. Nové soutěže a hry o ceny pro děti (ale i dospělé, když budou chtít)
 - a) CORNHOLE
 - b) WEYKICK
 - c) HOLANDSKÝ BILIÁR
 - d) ADRIANINA NIT
4. Stálé a známé (a dobré)
 - a) Lašské Bludiště
 - b) Galerie Lašských kreseb
 - c) Chytání zajíců
 - d) Hod Lašským kloboukem na cíl
5. Hudba k tanci i poslechu od 18,00 hodin
Dívčí cimbálová skupina „IRŠAVA“ s krojovanými akčními interpretkami

Speciality Lašské kuchyně :

- Lašské tajemství
- Čeladenská kotletka v alobalu
- Ondrášovy bramboráky

Srdečně zveme!!!

POZOR !!! AKCE !!! jen dnes vstup do hotelového bazénu za pajdu!! (50,-) a to při teplotě vody 28 stupňů Celsia!!! Neváhej a SKOČ!!!

Partneři akce :

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

duben

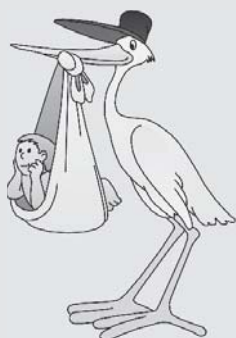
Valentin Pospíšil
Jaroslav Benda

červen

Karel Hempl

červenec

Milan Kaňka

Z našeho středu navždy odešli:

duben

František Buchta

červenec

Zdenka Grůzová

Jubilanti

Jubilanti 70 let:

červen
Jindřich Šnajdr

červenec

Marie Hrabalová

srpen

Svatoslav Sladký
Václav Sláma
Klára Galová

Jubilanti 75 let:

červen
Ladislav Bauer

červenec

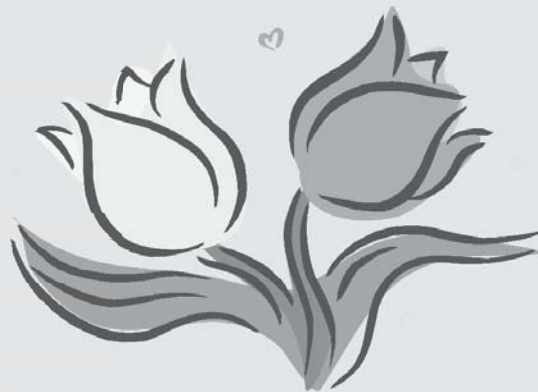
Verona Lukáčová

Jubilanti 85 let:

srpen
Marie Fridrichová

Jubilanti 90 let:

Václav Lůbal

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Zlatá svatba

V sobotu 19. července jsme na obci přivítali manžele Marii a Antonína Buchtovi, abychom společně s nimi oslavili krásné životní výročí – zlatou svatbu. Obřad jsme uspořádali v kulturním domě, kde

jsme popřáli manželům Buchtovým společně s jejich nejbližšími ještě hodně společných let, aby se mohli těšit z úspěchů a radostí dětí i vnoučat. Naše zpěvačky jim do dalších společných let zazpívaly

a možná ukápla i nějaká ta slzička. Ale to už k takovým výročím patří. Oslavencům přejeme i touto cestou zdraví a spokojenost a ještě hodně společně prožitých let.

*Za kulturní komisi
JUDr. Jana Zemánková*

Fotogalerie

Pasování školáků na OÚ

Výlet ZŠ – hrad Veveří – 1. až 4. ročník

Tradiční exkurze páťáků v Praze

Tradiční zahradní slavnost – rozloučení se školním rokem

Pasování na páťáky

Hudební odpoledne s anglickým divadýlkem v ZŠ

Fotogalerie

Táborníci Kdousov

Táborníci Kdousov

Letní družební tenisový turnaj

Big Head open

Nejlepší sběrači papíru – Wikyland Brno

Zemědělská technika v areálu ZD Bořetice

Fotogalerie

Zlatá svadba – Marie a Antonín Buchtovi

Ukázka práce Policie ČR a SDH Kobylí

Vítání občáneků – Jakub Vráblík

Vítání občáneků – Jaroslav Benda

Vítání občáneků – Karel Hempl

Vítání občáneků – Valentin Pospíšil

Fotogalerie

Firma Beneš opravuje štít dílny

Oprava železničního přejezdu

Ozdravné prořezání líp v parku

Ozdravný řez památného stromu „Lípy u hřbitovní zdi“

Obec má nový multifunkční zametací vůz

Štít fary po opravě

Bořetické listy č. 1/2014

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Ivana Macháčová, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS.
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav